

ధర్మము

విచారణ

నూరుగంటి - ఈసప్పు నీతి కథలు

సదాశివ సమారంభం

గురు దక్షిణామూర్తి

గురు వేదవ్యాస మహర్షి

గురు కుక మహర్షి

గురు నాటర మహర్షి

గురు వాశ్మికీ మహర్షి

గురు శిక్షప్తి

శంకరాచార్య మధ్యమాం

గురు దత్తాత్రేయ

గురు బాలాబట్

గురు గోరమ బుద్ధ

గురు ఆదిశంకరాచార్య

గురు రామానుజాచార్యులు

గురు జ్ఞానేశ్వర్

గురు రమిదాస్

గురు కబీర్ దాస్

గురు చైతన్య మహా ప్రభువు

గురు నానక్

గురు రాఘవేంద్ర స్వామి

గురు వీరబ్రహ్మేంద్ర స్వామి

యోగి వేమన

అస్మదాచార్య పర్యంతం

గురు శ్రీరామ్ స్వామి

గురు లాహిరి మహాశయి

గురు రామకృష్ణ పరమహంస, అమ్మ శారదాదేవి

గురు వివేకానంద

గురు సాయి బాబా

గురు ఆరబింద్

గురు రమణ మహర్షి

గురు యోగానంద

గురు చక్రవర్తి ప్రభుపాద

గురు మళయాళస్వామి

గురు విద్యాప్రకాశానందగిరి

గురు చంద్రశేఖర పరమారాధ్య

వందే గురుపరంపరాం...

నన్ను “నేను” తెలుసుకోవటానికి

నన్ను “నేను” మార్చుకోవటానికి

“నేను” గా ఉండటానికి

మరియు అత్యుత్తమ జీవన విధానానికి

కావలసిన భక్తి,జ్ఞాన,కర్మ,ధర్మ సమాచారం ఒకేచోట తెలుగులో ఉచితంగా!

సాధారణంగా వేదాంతం తెలుసుకోవాలనే కోరిక వుంటుంది, కాని గ్రంథాలు అందుబాటులో లేవు. ఇంకొకరి దగ్గర గ్రంథాలు వుంటాయి, కాని జిజ్ఞాసువులకి ఎక్కడ ఉన్నవో తెలియదు. అలాగే కొన్ని లైబ్రరీ లో కొన్ని రకాల పుస్తకాలు మాత్రమే లభ్యం అవుతున్నాయి, అంతేగాక విలువైన గ్రంథాలు సరైన సంరక్షణ లేక కనుమరుగైపోతున్నాయి, కనుక మన అందరి కోసం భారత ప్రభుత్వం పురాతన ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సంరక్షించే నిమిత్తం ఎంతో శ్రమతో కంప్యూటరీకరణ ద్వారా ఒక చోట చేర్చుతూ ఆన్ లైన్ చేయటం జరిగింది. ఇటువంటి విలువైన జ్ఞాన సంపదను మరింత సులభంగా అందుబాటులోకి తీసుకురావటానికి సాయి రామ్ సేవక బృందం ఉడతా భక్తి గా ఇప్పటివరకే దాదాపు 5000 పుస్తకాలను వివిధ వర్గాలుగా విభజించి PDF(eBOOK) రూపంలో ఆన్ లైన్ లో ఉచితంగా అందించటం జరిగింది. కనుక ప్రతి ఒక్కరు ఈ సదవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకోగలరు. ఇందుకు సహాయం అందించిన భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్(డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా <http://www.new.dli.ernet.in>), ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్(<https://archive.org>), గూగుల్ వెబ్ సైట్(<https://www.google.co.in>), మైక్రోసాఫ్ట్ వెబ్ సైట్(<http://www.microsoft.com>) కు మేము ఋణపడివున్నాము.అలాగే ఇటువంటి బృహత్తర కార్యక్రమానికి పెద్ద మొత్తం లో గ్రంథాలను అందించిన తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానమునకు కూడా మనం ఋణపడివున్నాము. సాయి రామ్ సేవక బృందం కోరుకొనేది ఒక్కటి, ప్రతి ఇల్లు ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన గ్రంథాలతో నిండిపోవాలన్నదే మా కోరిక.

ఈ గ్రంథాలను ఉచితంగా ఆన్ లైన్ లో చదువుటకు, దిగుమతి(డౌన్లోడ్) చేసుకొనుటకు గల మార్గాలు:

- 1) భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్: <http://www.new.dli.ernet.in> లేక <http://www.dli.ernet.in>
- 2) సాయి రామ్ వెబ్ సైట్: <http://www.sairealattitudemanagement.org>
- 3) సాయి రామ్ గూగుల్ సైట్: <https://sites.google.com/site/sairealattitudemanagement>
- 4) ఆర్కైవ్ వెబ్ సైట్: <https://archive.org/details/SaiRealAttitudeManagement>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞం పై గల సలహాలు,సూచనలకు సేవక బృందాన్ని సంప్రదించుటకు: sairealattitudemgt@gmail.com

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సమాచారం: <https://www.facebook.com/SaiRealAttitudeManagement>

సాయి రామ్ భక్తి,జ్ఞాన సంబంధ వీడియోలు: <https://www.youtube.com/user/sairealattitudemgt>

ఈ జ్ఞాన యజ్ఞంలో ప్రతి ఒక్కరు పాల్గొని, ఈ అవకాశాన్ని సద్వినియోగం చేసుకొని,మీరు సంతృప్తులైతే మరొక సాధకునికి, జిజ్ఞాసువులకు మార్గం చూపించగలరని ఆశిస్తున్నాము. మీరు చదువుకోవటంలో ఏమైనా ఇబ్బంది కలిగితే సేవక బృందంను సంప్రదించగలరు. ఒకవేళ మా సేవలో ఏమైన పొరపాటు వస్తే మన్నించగలరు.

ఈ గ్రంథపు భారత ప్రభుత్వ డిజిటల్ లైబ్రరీ గుర్తింపు సంఖ్య: 2020120001062

గమనిక: భక్తి,జ్ఞాన ప్రచారార్థం ఉచితంగా eBook రూపంలో భారత ప్రభుత్వపు సహాయంతో ఇవ్వడం జరిగింది. ఈ గ్రంథముపై వ్యాపార,ముద్రణ హక్కులు రచయిత,పబ్లిషర్స్ కి గలవు, కనుక వారిని సంప్రదించగలరని మనవి చేసుకొంటున్నాము.

SaiRealAttitudeManagement(SAI RAM) - సాయి నిజ వ్యక్తిత్వ నిర్వహణ(సాయి రామ్)

*** సర్వం శ్రీ సాయినాథ పాద సమర్పణమస్తు ***

భారత ప్రభుత్వపు వెబ్ సైట్ - డిజిటల్ లైబ్రరీ అఫ్ ఇండియా

<http://www.new.dli.ernet.in>

Digital Library of India: Inc. X

www.new.dli.ernet.in

Digital Library of India

Hosted by: Indian Institute of Science, Bangalore in co-operation with
CMU, IIT-H, NSF, ERNET and MCIT for the Govt. of India and 21 major participating centres.

Home Vision Mission Goals Benefits Content Selection Current Status People Funding Copyright Policy FAQ RFP

Books Journals
Newspapers
Palm-Leaves (Manuscripts)

Title:

Author:

Year: to

Subject: Any Subject

Language:

Scanning Centre: Any Centre

[Presentations and Report](#)
[Statistics Report](#)
[Status Report](#)
[Feedback](#) | [Suggestions](#) |
[Problems](#) | [Missing links or Books](#)

Click [here](#) for PDF collection
DLI MIRROR at IUCAA Data Center PUNE

For the first time in history, the Digital Library of India is digitizing all the significant works of Mankind.

[Click Here to know More about DLI](#) ^{New!}

Books	Journals	Newspapers	Manuscripts
<ul style="list-style-type: none">Rashtrapati BhavanCMU-BooksSanskritTTD TirupathiKerala Sahitya Akademi	<ul style="list-style-type: none">INSA	<ul style="list-style-type: none">Times of IndiaIndian ExpressThe HinduDeccan HeraldEenaduVaartha	<ul style="list-style-type: none">Tamil Heritage FoundationAnnaUniversity ^{New!}

Title Beginning with.

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Author's Last Name																														
A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M	N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z					
Year																														
1850-1900					1901-1910					1911-1920					1921-1930					1931-1940					1941-1950					1951-
Subject																														
Astrophysics	Biology	Chemistry	Education	Law	Mathematics	Mythology	Religion	For more subjects...																						
Language																														
Sanskrit	English	Bengali	Hindi	Kannada	Marathi	Tamil	Telugu	Urdu																						

అతి విశిష్టం ఈ దానం!

స్వామి వివేకానంద

“దానాలలోకెల్లా ఆధ్యాత్మిక విద్యాదానం చాలా శ్రేష్టమైంది! దాని తరువాతిది లౌకిక జ్ఞానదానం, ప్రాణదానం, అన్నదానం” అని వ్యాసమహర్షి చెప్పారు.

మన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం భారతదేశ హద్దులలో నిలిచి పోకూడదు. లోకమంతటినీ ఆవరించాలి! ఇలా లోకవ్యాప్తమైన ధర్మప్రచారాన్ని మన పూర్వులు చేశారు. హైందవ వేదాంతం ఎన్నడూ ఈ దేశం దాటి పోలేదని చెప్పేవారూ, మతప్రచారార్థం తొలిసారిగా, పరదేశాలకు వెళ్ళిన సన్యాసిని నేనే అని చెప్పేవారూ, తమ జాతిచరిత్ర నెరుగని వారే! ఇలాంటి సంఘటనలు ఎన్నోసార్లు జరిగాయి. అవసరమైనప్పుడల్లా, భారతీయ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానప్రవాహం వెల్లువలా లోకాన్ని ముంచెత్తుతూ వచ్చింది.

రాజకీయ ప్రచారాన్ని రణగొణధ్వనులతో, యోధులతో సాగించవచ్చు. అగ్నిని కురిపించి, కత్తిని జళిపించి, లౌకిక జ్ఞానాన్నీ సంఘనిర్మాణ విజ్ఞానాన్నీ విరివిగా ప్రచారం చేయవచ్చు. కానీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానదానం కళ్ళకు కనిపించకుండా, చెవులకు వినిపించకుండా కురుస్తూ, రోజూ పువ్వుల రాసుల్ని వికసింపజేసే మంచులాగా నిశ్శబ్దంగా జరగవలసి ఉంది. భారతదేశం నిరాడంబరంగా, లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూ వచ్చిన దానమిదే!

మిత్రులారా! నేను అవలంబించే విధానాన్ని తెలియజేస్తాను వినండి. భారతదేశంలోనూ, ఇతర దేశాల్లోనూ మన పారమార్థిక ధర్మాలను బోధించడానికి తగినవారుగా మన యువకుల్ని తయారు చేయడానికై భారతదేశంలో కొన్ని సంస్థలను నెలకొల్పాలి! ఇప్పుడు మనకు కావలసింది బలిష్ఠులు, జవసంపన్నులు, ఋజువర్తనులు, ఆత్మ విశ్వాసపరులు అయిన యువకులు. అలాంటి వారు నూరుమంది దొరికినా, ప్రపంచం పూర్తిగా పరివర్తన చెందగలుగుతుంది!!

ఇచ్చాశక్తి తక్కిన శక్తులన్నీ కన్నా బలవత్తరమైంది. అది సాక్షాత్తూ భగవంతుని దగ్గరి నుండి వచ్చేదే కాబట్టి దాని ముందు తక్కినదంతా లొంగిపోవలసిందే. నిర్మలం, బలిష్ఠం అయిన ‘ఇచ్చ’ (సంకల్పం) సర్వశక్తిమంతమైంది. దానిలో మీకు విశ్వాసం లేదా? ఉంటే మీ మతంలోని మహోన్నత ధర్మాలను ప్రపంచానికి బోధించడానికై కంకణం కట్టుకోండి. ప్రపంచం ఆ ధర్మాల కోసమై ఎదురుచూస్తోంది. అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రజలకు క్షుద్రసిద్ధాంతాలు నేర్పడం జరిగింది. వారు వ్యర్థులని ప్రపంచమంతటా బోధలు జరిగాయి. ఎన్నో శతాబ్దాల నుండి వారు ఈ బోధనల వల్ల భయభ్రాంతులై, పశుప్రాయులైపోతున్నారు. తాము ఆత్మస్వరూపులమనే మాటను వినడానికైనా వారెన్నడూ నోచుకోలేదు. “నీచాతినీచుడిలో కూడా ఆత్మ ఉంది. అది అమృతం, పరమ పవిత్రం, సర్వశక్తిమంతం, సర్వవ్యాపకమైనది” అని వారికి ఆత్మను గురించి చెప్పండి. వారికి ఆత్మవిశ్వాసాన్ని ప్రసాదించండి. ❖

మూలం: శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ - ఫిబ్రవరి 2014

దానభారతి ప్రచురణ-శి

నూ టు గం టి

(ఈ సపు నీ తి క థ లు)

హరికథాపితామహ

శ్రీ ఆదిత్య నారాయణదాసు

*

సంపాదకుడు

మన్నవ గిరిధరరావు

*

ముద్రణార్థ ప్రదాతలు

Dr. కె. సదానందరావు M. B. B. S.

సదానంద నర్సింగ్ హోమ్ చీరాళి

భూ మి క

నకల కళాప్రపూర్ణుడు, మహాకవి శ్రీ మదజ్ఞాధిపతి నారాయణ దాస మహాశయులు ఆంధ్ర దేశమందలి ఆచారి గోపాలమునకు, పండిత పామరులకు చిరవరిచితులు. వీరీలికాది బ్రహ్మవర్ణంతమువారు చూచిం చని విషయములేదు. దానికి ప్రత్యక్ష సాక్ష్యములు. చిన్నపిల్లలకు నీతి గణపుటకు సాధనమైన నూలుగంటి మొదలుకొని, ఉద్ధండ పండితులైన శాస్త్రపండితులకుకూడ అవగాహనము చేసికొనుటకు క్లిష్టమైన వారి జగ జ్ఞోతి (అష్టాదశవిద్యారహస్యము) గ్రంథమే. వారి రచనలు అన్నియు నుమారు 50 వరకు ఉండును. వానిలో అచ్చ తెలుగు కృతులుమెండు. ఈ నూలుగంటి 100 కథలతో కూడిన చిన్నపుస్తకము నరళమైన, మెత్తని, తియ్యని తేటతెలుగులో చిన్న పిల్లలు చదువు కొనుటకై వ్రాయ బడినది.

శ్రీ నారాయణదాస వర్కుల గ్రంథములన్నియు సంపూర్ణముగ విమర్శ నాత్మక దృష్టితోచదివి, అనేక అముద్రితముగా నున్నవారి రచనల కన్ని టికి ప్రధాన సంపాదకత్వము బాధ్యతవహించిన ఆచార్య యస్. వి. జోగ రావుగారు - నారాయణదాస గ్రంథావళి అను అనుబంధములో ఈ విధ ముగా ఈ పుస్తకముగురించి వ్రాసిరి. “నూలుగంటి:- ఈనపు వీతికథల నొకనూటి నేర్చి కూర్చిన కృతి. బాలానబోధనమునకై నద్యః ప్రసన్న మగు భాషలో గద్యఘటితమైనట్టిది. ప్రతికథాంతమునందును ఒక చిన్న పద్యమున కథాంశ పురస్కృతముగ నీతి ప్రవచనము విపుణముగ చేయ బడినది. ప్రతి పద్యము సద్యోహృద్యమగు నొక సురుచిరసూక్తి. దాసు గారి నూటింటిని నూలు జ్ఞానచక్షువులుగా నంభావించిరి” సూక్ష్మముగా శ్రీ జోగారావుగారు నూలుగంటి పుస్తక స్వరూపమును పై విధముగా సాతకలోకమున కందించిరి.

ఎప్పటికైనా మన బాలురకు ఇది పాఠ్యగ్రంథముగా నుంచిన బాగుండునని ఊహ పొడమి, ఈ పుస్తకము లెక్కడా దొరకనందున తృతీయముద్రణము వేయుటకు సహకరించిన నా మిత్రులు చీరాల వాస్తవ్యులు, సహృదయ శేఖరులు డాక్టరు కె. నదానందరావుగారు, శ్రీ నారాయణదాస వజ్జయము మీద పొడమిన భక్తిశ్రద్ధలతో, దీని ముద్రణ వ్యయము భరించుటకు ముందుకువచ్చి, దానభారతీ ప్రచురణ సంఘమున కమితముగా తోడ్పడిరి వారికి నా మనఃపూర్వక కృతజ్ఞతాభి వందన ములు. వారిని శ్రీ నారాయణదాసుగారు ఆయురారోగ్యాభివృద్ధిగా ఇట్టి సాహిత్యపేవ మున్నుండుకూడ చేయనట్లు ఆశీర్వాదింతురుగాక.

నేను కోరిన వెంటనే, నా మిత్రులు శ్రీ మన్నవ గిరిధరరావుగారు, M.A., Lecturer Hindu College, ex M. L. C., యువ భారతి సంపాదకులు: శ్రీ నారాయణ దాసుగారిమీద భక్తితో నా కోరికను ముప్పించి, సంపాదకులుగా వ్యవహరించి తమ అమూల్యమైన పీఠికను పాఠకలోకమున కందించిరి. అంతేగాక పుస్తకము ముద్రణ అగుచున్న పుడు, ప్రతిఫారము స్వయముగా పూపులుచూచి, శ్రమఅనుకొనక, తమ అమూల్యకాలమును, శ్రీ దానసాహిత్యపేవకుకూడ వినియోగించి, వారి సాహితీ అభిరుచిని విరూపించుకొనిరి. వారికి నా నమస్సు మనస్సులు.

మేము తలపెట్టిన దానభారతీ ప్రచురణలన్నిటిని ఒకదొకటివెరుగు లోనికి తెచ్చుచున్న Welcome Press Manging Director, శ్రీ పి. రామకృష్ణమూర్తిగారివికూడ బహుదా అభినందించుచున్నాను.

కర్తా ఈశ్వరరావు

తొలి పలుకు

కథ ఆవగనే ఆటంగోపాలము చెవికోసుకొనడం సహజం. అన్నిటిలోకి కథ చెప్పడం అత్యంత ప్రాచీనమైన కళయని విజ్ఞులయూహ. లిపి, వ్రాత, రూపొందని కాలములోగూడ వ్యక్తులు తమ అనుభవములను నన్నిహతులకు వర్ణించి వహ్వయనిపించుకొనడం ముఖ్యవిनోదముగ నుండెడిది రాజులయొద్ద కథలు చెప్పెడివారుండి తమ కథాకథసంద్వారా ప్రీతిగొల్పెడి వారని ప్రతీతి.

కథ నీతిబోధకు ప్రధాన ఉపకరణముగ నుండెడిది. మత ప్రవక్తలు, వేదాంతులు ఉపమానాల ద్వారామ చిన్నకథలమూలమునను జనులకు క్లిష్టమగు సూత్రములను బోధక మొనర్పెడివారు. నవీనులు సహితం కథారచనకే అగ్రశాంబూలమివ్వక తప్పడంలేదు. పండిత పామరుల విరువురినీ ఆకట్టుకొనగల శక్తి కథ కున్నంతగా మరొక ప్రక్రియకులేదు.

మానవునికి ఆత్మాభిమానం మెండు. తన వ్యక్తిత్వానికి భంగంకలిగించే ఏ సలహాలనుసహించడు. వీరు నాకు బోధించే వారలా అనెడి అహంకృతి ఆతనిని వెన్నాడుచుండుటచే హితమును సయితము స్వీకరించడు. అందుచే పోప్ నుడివివట్లు. “మనుష్యులకు బోధించుచున్నట్లు కన్పించకుండ బోధించాలి: వారు మరచిన సంగతులను గుర్తుచేయుచున్నట్లుండవలె”. [Men must be taught as if you taught them not. And things unknown proposed as things forgotten. —Pope]

నీతిబోధన, సత్యప్రకటనలు తరచు శత్రువులను కొవితెస్తాయి. బోధకుడు విర్రులచరితుడు కావలె. ఐనను ఆతనికి విందలు సంకటములు తప్పవు. పోక్రటిసు వడినపొట్లు ఇందుకొక తార్కాణము.

ఇట్లు విపత్తులను మీదవేసుకొనుటకు బదులు పశువజ్ఞ్యదులను పాత్రలనుజేసి వాటి జీవితములో సంఘటనలనూహించి, వాటిచే నమయించి తమగ మాట్లాడించు ప్రక్రియ ఏంతయో సహాయకారి. మానవునిలోగల గుణములే జంతుజాలములోగూడ నున్నాయి. సింహము రాజసమునకు, వక్కాకాపట్టానికి, శువకము విశ్వాసానికి, గాడిదమూర్ఖతకు, మేక అమాయకత్వానికి, ఎద్దు కాయకష్టానికి, తాబేలు మాంద్యానికి ప్రతీకలుగ నిలుస్తాయి. ఆయాప్రవృత్తులకు దగినట్లు వాటిచే సంభాషింపజేసి కథలనల్లుట, ఆ కథలలో అప్రకటితముగ నీతిని స్ఫురింపజేయుట దేశదేశాలలో పలువురు చేపట్టిన కథావిధానము.

క్రీస్తుశకము నాలుగవశతాబ్దములో మహాపండితుడు విష్ణుశర్మ మూధులగు రాకుమారులను వివేకవంతులగు తీర్చిదిద్దుటకై పంచతంత్రమును వెలయించినాడు. అది సమగ్రము సుదీర్ఘమునగు నైదుకథల సంపుటి. అందు పశువజ్ఞ్యదులే పాత్రలు. ప్రతికథలోను అనేక పట్టకథలు జొప్పించబడి ప్రధానకథకు అలంకారము గూర్చినవి. భారతీయ సంస్కృతి వక్షమున రాయబారిగా ఖండఖండాంతరములు ప్రయాణించినది పంచతంత్రము.

పట్టకథకు తొలిపేరు పటకకథ యట. బౌద్ధమతగ్రంథములగు వినయపటకము, సుత్తపటకము, అభిధమ్మపటకములలో రెండవదియగు సుత్తపటకములో సిద్ధార్థుని పూర్వజన్మవృత్తాంతములకు నందింపిన గాథలున్నవి. వీరికే జాతకకథలవిపేరు. ఇందలి పాత్రలన్నియు నధికముగ పశువజ్ఞ్యదులే. వీటినుండి పటకకథయను పేరు వచ్చియుండునవి, అది పట్టకథయైనదని యొక అభిప్రాయము. ఈ జాతకకథలు క్రీస్తు పూర్వం రీవ శతాబ్దమునాటివి.

గ్రీస్తుదేశములో ఈసవ్ అనునతడు (క్రీ.పూ. 620-560) సామోస్ రాజుకడ బావిసగనుండి క్రమముగ రాజున కొంతరంగికుద్దెనాడు. రాజు వకు కథలు చెప్పి ఆనందపరచేవాడు.

ఒకనాడు ఈసవ్ ఏధెన్ను నగరమునకు వెళ్ళాడు. అచట జనులు వారి రాజగు పీసిస్ట్రాటస్ను తొలగించి మరొక ప్రభువును ఏర్పరచుకొన దలచగా, ఈసవ్ వారికి “కవ్వులు రాజుకొరకై దేవుని అర్థించుట”యను కథచెప్పాడు. రానున్న రాజు వారిని భక్షించునేమోగనుక ఉన్నవానితోనే పర్దుకొని ప్రోవలెనని సూచించినాడు.

ఈసవ్ గూడ పశునజ్జెదులతోనే కథ లల్లినాడు ఆతడు చెప్పిన కథలు ఐరోపాలో నీతికథా సారస్వతంలో విశిష్టస్థానమునలంకరించాయి. క్రీ. పూ. 345-285 నకుచెందిన డె మిట్రీయస్ ఈసవ్ కథలన గ్రంథస్థం చేసినాడు. మూడవ శతాబ్దములో ఇటలీకి చెందిన బిబ్లియస్ నాటివి లాటిన్ భాషలోనికి అనువదించాడు. క్రమముగా ఫ్రెంచి జర్మన్ భాషల్లో గూడ వెలువడినాయి. పలువురిచేతుల్లో వడి కొన్ని కథలు అదనంగాచేరాయి. 1889 లో అగ్లంలో జె. జేకబ్ ఈసవ్ కథలు ప్రచురించాడు. అదిలో 100 కథలుండగా నాటికవి 91కి వరకు పెరిగివవి.

భారతదేశములో ఆంగ్లభాషా బోధన ప్రవేశపెట్టబడిన తొలి దినములలో ఈసవ్ కథలు మిక్కిలి ప్రచారం పొందాయి ప్రతివిద్యార్థియు వీటి నాంగ్లములో చదివి యానందించెడివాడు. 1895 లో శ్రీకందుకూరి వీరేశలింగంగారు “నీతికథామంజరి” యను పేర వీటి నాంధ్రీక రించి ప్రచురించారు. అందు 158 కథలను పేర్కొనినారు. ప్రతి కథ యొక్క నీతిని గీతవద్యంలో వెలువరించారు,

శ్రీ మదజ్ఞానాద్వైతాద్వైత నారాయణదాసుగారు ఈనవ్ కథలలో నూరింటిని గైకొని “నూలుగంటి”గా వెలువరించినారు. ద్వితీయముద్రణము 1930లో వెలువడినది. ప్రతికథాంతమున నీతిని తేటగీతలలో వెలయించినారు. దాసుగారు తమ గ్రంథమునకు “వివరము” వ్రాయుచు “జగమంతట విమిగులఁ దెలివిగలవారిచేత నెన్నికకెక్కి యడుగడుగునకు మంచితెలిపెడి యీ ముచ్చటలు వందలకొలఁది మూడునాలుగు వేల యేండ్లక్రిందట నొక వడమటి నాటు చదువరి మిన్నపన్నెను” అన్నారు. వారు ఈనవ్ పేరు పేర్కొనలేదు. ఇవి యొక్క గ్రీసుదేశమునకు చెందినవి గావనీ వలుపురి శ్రమఫలితమని వారి భావము గావచ్చు.

కందుకూరి వీరేశలింగంగారు వ్రాసిన 158 కథలలో దాసుగారు పేర్కొనిన 108 కథలుగూడ ఉన్నవి. శీర్షికలలో మాత్రము తేడా యున్నది. ఇరువురును కథలచివర నీతులను పద్యములలో వెల్లడించి నారు.

“వానకోయిల, దానిపిల్లలు” అను దాసుగారి నూలుగంటి లోని 28వ కథ వీరేశలింగంగారి వీతికథామంజరిలో 27వ కథ “భరత పక్షి, దానిపిల్లలు” పేరకవింపుచున్నది. పౌలములో గూడు కట్టుకొని పక్షి పిల్లలతో వివసించుచుండగా రైతు పంటకోయుటకై మొదటి నాడు కూలి వాండ్రము పలువడలచినాడు. వారురారు, రెండవ దినమున బియ్యపులను పలువడలచినాడు. వారుగూడరారు. పిల్లలీవిషయము తల్లిపిట్టకై రిగించగా ఇచ్చిట్లో నివాసము మార్చనవసరములేదని అంటుంది. మూడవనాడు రైతు తానేకుమారులతో గలసి కోతకోయుటకు రాదలచగా, పక్షిపిల్లలతో గలసి పౌలము విడిచిపోవడం ఇందలికద. కథయొక్క నీతిని ఇరువురు గ్రంథ కర్త లిట్లు పేర్కొనినారు;

శ్రీ దాసుగారు :

తనకుఁ జేతనైన తనపని యెరులపై
మోపువాఁడు తుదకు మోనపోవు
చేసికోత పని జేయఁ జాట్టములపైఁ
బెట్టుఁ గాపువాఁడు నెట్టుకొనునె.

శ్రీ వీరేశలింగంగారు :

పని జక్కగ నొవరింప వలయునన్న
స్వయముగాఁదానె చేసికోవలయు నెపుడు
కార్యమును దానె చేసికోగలుగునేని
పరుల సాహాయ్యమున కాశవడఁగఁ దగదు.

శ్రీ ఆదిజొట్ల వారాయణదాసుగారు తమ గ్రంథములో వచ్చుతెలుగు
వకు నర్వోన్నత స్థానమిచ్చినారు. ఇందలి ప్రత్యేకత యది.

వీరిరువురేగాక శ్రీ భమిడిపాటి కామేశ్వరరావుగారు వ్యావహారిక
భాషలో “ఈనవ్ కథలు” రచించగా శ్రీ కొండవల్లి వీరవేంకయ్య అండ్
సన్స్ రాజమండ్రివారు 1957లో మొదటి ముద్రణచేశారు. అందు 318
కథలున్నాయి. కథలచివర పేతులు పేర్కొనబడలేదు. “నీతి చెప్పవల
సింది కదేగాని కథకుడుకాదు. శ్రోతగాని చదువరిగాని కథా నందంలో
ఉంటూన్న సమయంలో నీతిబోధయొక్క వానన కొట్టకుండా ఉండడమే
నయం” అంటారు భమిడిపాటివారు.

“ఈనవ్ నీతికథలను బౌద్ధజాతక కథలను ఒందొంటితో పోల్చి పరి
శీలించినచో ననేకకథ లింపుగానొకటి గానే కనబడును. యూరోపు హిందూ
దేశములలోని నీతికథలను బరస్పరము పోల్చి పరిశోధించిన పరిశోధన పం
డితులు ఈనవ్ నీతికథలలో ననేకములు హిందూదేశము నుంచి యూరో

పుకు వెళ్లి వనేయని విద్ధరించియున్నారు” అని క్రిమల్లంపల్లిసోమశేఖరశర్మ గారు నీతికథామంజరి పీఠికలో పేర్కొన్నారు.

ఏదేశమునుండి ఎవరు గ్రహించినను ఈకథలు పర్వకాలములలో బుద్ధిమంతులు గ్రహించి ప్రయోజనము పొంద దగియున్నవి. తెలుగునాడు లోని బాలబాలికలు తప్పక చదివి ఉత్సాహము పొందదగినవి. ఒక్కొక్క కథ పాఠకుని కొక్కొక్క నయనము వలె-నువకరించి పుస్తకము తుడి వరకు చదివి, మారుకన్నులు గలిగినంతటి వివేకము పొందగలడని గ్రథకర్తయాకాంక్ష

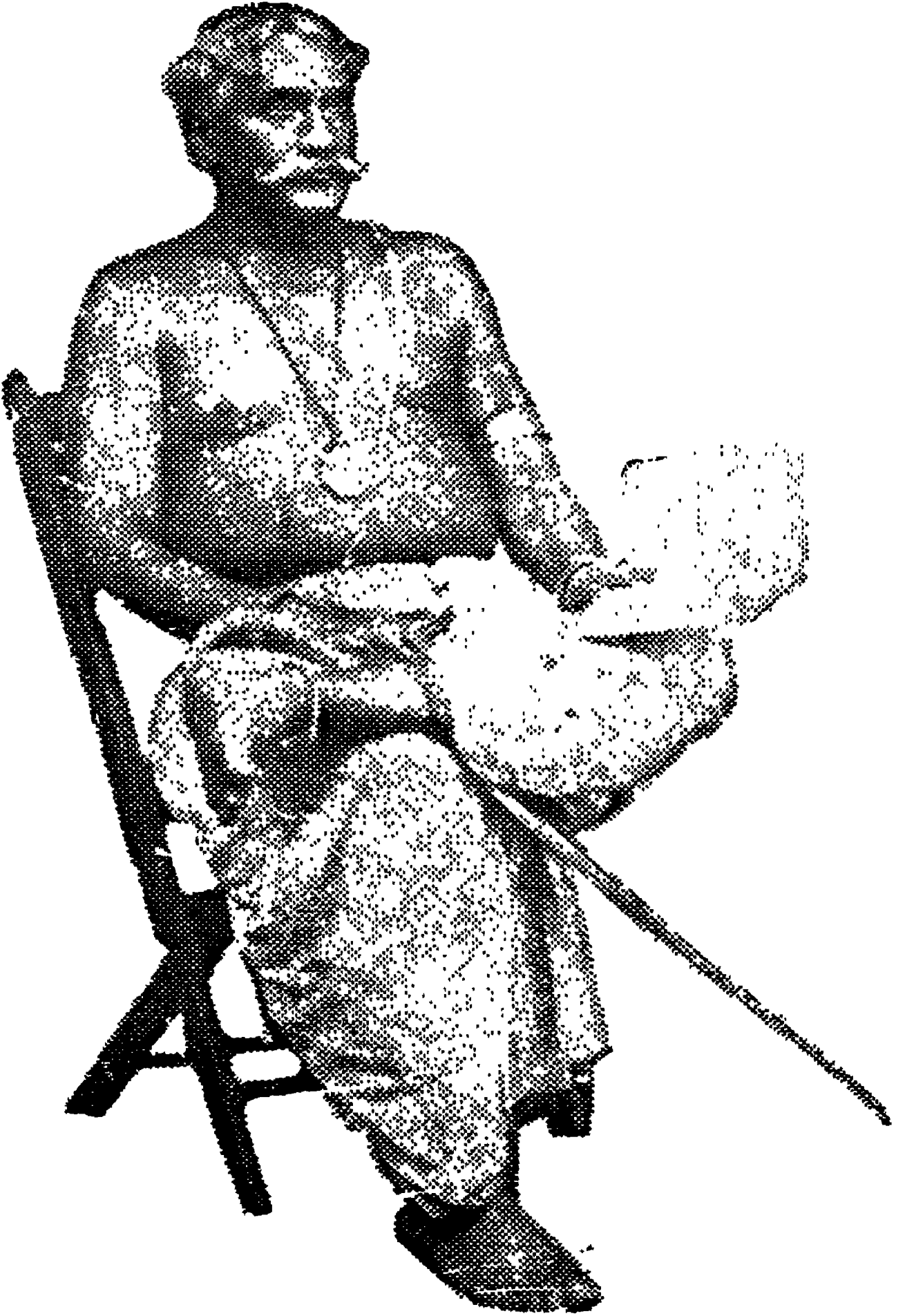
ఆంధ్ర సారస్వత లోకంలో పుంరూప సరస్వతి యని పేరొంది, ఆట పాట మాట మీటల మేటిగా ప్రసిద్ధి జెందిన స్వర్గీయ అదిభొట్ల నారాయణ దాసుగారి రచనల నన్నిటిని మరల ముద్రింపజేయుచున్న సాహిత్యారాధకులు శ్రీ కత్తా ఈశ్వరరావుగారి కృషి అసాధారణమైనది. వారికి నా అభినందనలు !

లెక్కరర్, హిందూకాలేజి
గుంటూరు-3
నల - ఉగాది

మన్నవ గిరిధరరావు
నంపాదకుడు “యువభారతి” మాసపత్రిక

“తొందమె త్తిన మ త్తకుండాల మారము
గ్గినపండ్లు నెమరుకెసించి నేడు.” —యస్సీ.

“ఒకపండితోద్దండుఁడొక యోధు
ఒక మహాసమ్రాట్టు నొకమహర్షి” — యస్వీ.

వివరము

జగమంతటమ్మిగులఁ దెలివిగలవారిచేఁ నెన్నిక కెక్కి
యడుగడుగునకు మంచి తెలిపెడి యీమువ్వులు పందలకొలఁది
ఘోషనాల్గు వేలయేండ్ల క్రిందట నొకపడమటినాటు చదువరి
మిన్నపన్నెను. మేల్మివలె మెత్తనైన తెలుఁగునందీ సామెతలున్న
యెడల మఱింతవన్నె కెక్కుననియెంచి నూతేర్చి కూర్చి
నాఁడను ఇదివఱకుఁదెలుఁగు మాటలల్లు వారిలోఁగొందఱు దయ్య
పునుడి కేతల విఠిచితమకుఁదోఁ చినట్లెల్ల వ్రాయుచుండిరి మఱి
కొందఱావేల్పు పల్కలకుఁ దెనుఁగునుడుల నూసికవేసి వేల
కొకనికి నేర్చుకొన్న విమ్మట దెలిసికొనఁ జాలునట్లు వ్రాసిరికాని
యొక్కరైన వేల్పుమాటలెచ్చటఁ గూర్చవలయునో యవియెం
తవఱకుఁ గావలయునో తెనుఁగెట్లు చెప్పి నప్పుడఁదఱికిం దేఁట
తెల్లము కాఁగలదో యాతీరు సరిగా గుఱుతించినట్లగపడదు.
వేల్పుమాటలకుఁ దెలుఁగ స్తరవంటించుటకుఁ దప్ప మఱెందు
నకుం బనికిరాదనియో లేకొక్కతేఁట తెనుఁగుననే మాటలు
కూర్చినపుఁగందఱికిఁ దెలియవీలు కాదనియో యేమేమో వారి
వారి తలపై యుండవచ్చును. అద్దిరా తెలుఁగునఁ గొంత
యెద్దిరా బంగరు పశ్చెరమునకైన గోడచేర్చన్నట్లు వేల్పును
డితో నొకప్పుడదిచేరినంతేరని

నూ అు గ ం టి

1. కోడిపుంజు, అవ

ఒక కోడిపుంజు కాళ్ళతోఁ బెటను దువ్వి గింజలేరి తిను చుండఁగా దానికొక అవ దొరకెను. దానిని జూచి యా పుంజు తెక్కలు విదల్చుచు “ఓ రాయీ! నీవందముగా నున్నావు కాని, నీవంటి వెప్పిమానికలైన నొక బియ్యపుగింజపాటి కానేరవు కదా” అని తలయెత్తి కూసెను.

గీ॥ తనకు దొరకినట్టి • దాని మేలెలుగక
వనికరావిదనుచుఁ • బలుకు, జెనఁటి
పెంబపైవికోడి • వెద్దఱవం జూచి
విలువకావిదనుచుఁ దెలువలేదె.

2. తోడేలు, గొట్టెపిల్ల

ఒక మండు వేసవి యెండప్రోద్దన దప్పితీర్చుకొనుటకై కొండ కాలువకొక తోడేలు పోయెను. తోడేలునకుఁ గి్రిది వైపుగా నొక గొట్టెపిల్ల కూడ నీళ్లుత్రాగుచుండెను. అది చూచి తోడేలు గొట్టెపిల్లపై గన్నులెఱ్ఱచేసి “ఏమి యీత్రుళ్ళపాటు; కనుంగవడవా, నీళ్ళెందుకు కలఁచుచున్నావు? నీకింత పోతర మా” అనెను. అందుకా గొట్టెపిల్ల కవికరము వడవడ వడఁ కుచు “వేనా నీటిని గలఁచుచున్నాను! నాయొద్దనుండి నీరు

నీవై వునకెట్టుపాటును! నేను గాలవకుదిగువఁగదా యున్నాను!” అనిపల్కెను. ఆమాటలకుఁ దోఁదేలు లేవిపోవి యలుకఁ దెచ్చుకొని మండిపడుచుఁ జూడు నీపని పట్టించెదను. ఆటునెరిరి క్రిందట నీవు నన్నెందుకు విక్కిరించివావు?” అని గద్దించెను. అది విని ‘అయ్యో! నేనప్పటికేఁ బట్టనేలేదే” అని గొట్టెపిల్ల వెక్కివెక్కి యేడ్చెను. గావి యామొట్టఁ బెకచెవులఁబెట్టి యా తోఁదేలు మూతి విగించి గొట్టెపిల్ల యొద్ద కొక్క గంతు వేసి “నీవు కాకున్న నీకల్లి నన్నప్పుడీసడించినది. ఎవరైన నొకచే” అని యాగొట్టెపిల్లను ముక్కముక్కలుగాఁ గొటికి తినెను.

గీ॥ లేని వేరముఁ దాఁబిన్ని • యైనఁ జెడ్డ
వాడు లోతువవానికిఁ • గీడుపేయు
ఏదియో లేవిపోవి త • పెంచియెంచి
గొట్టెపిల్లను దోదేలు • కొలుకలేదె.

3. దొరనుగోరిన కప్పలు.

ఒకప్పు దొక చెలువులోని కప్పలన్నియుఁ జెలగాట మాడుచుఁ దమకొక రాజునిమ్మని తమ యిలవేల్పును వేడుకొనెను. అందుకావేల్పు నవ్వి నవ్వులాటకా చెడ్డులో నొక కట్టమొద్దును పడవేనెను. దానిని జూచి కప్పలన్నియు మొదట నదరి పిమ్మట మెల్లిమెల్లిఁగా నొకదానివెంట నొకటి చేరఁబాటి యా మొద్దును గదల్పసాగెను. అది కదలకుండుటఁ జూచి “ఓహో! బాగుబాగు! ఎంతకదల్చినను గదలదు మెదలదు,

ఈ మొద్దు మనకెందుకు" అని నవ్వుకొని తిరిగి వేయ్యతో 'వట్టి మొద్దునా మాకు రాజుచేసినావు! కదలికఁగల రాజును బంపరాదా!" అని మనవిచేసికొనెను. అందుకావేళ్ళయకతో నక్కడికొక కొంగసంపెను. ఆకొంగ మిగులఁ గదలికతో చెర్వలోని కప్పున నొక్కటొక్కటిగ మ్రింగుచుండెను, అది చూచి కప్పలన్నియును "అయ్యో! కోరి ముప్పుదెచ్చుకొంటిమి కదా" అని వగవసాగెను.

గీ॥ కీడుపేయనట్టి • వాఁడు రాజయియుండ
వాపిమార్పుఁగోర • వచ్చుఁజేటు
కట్టమొద్దురాజు • గానేరఁడనిమార్పుఁ
గోరి కప్ప లిడుముఁ • గొవఁగలేదె.

4. మాలకాకి

ఒకప్పుడొక మాలకాకి పిట్టలకు రాజుగా నుండఁగోరి, నెమలిఁ చిలుక, గోర, కోయిల మొదలగువాని తెక్క లెరవు పెట్టుకొనెను. అప్పుడా మాలకాకి యన్నిపిట్టలకన్న మిక్కిలి చక్కఁగా నుండెను. అదిచూచి తక్కినపిట్టలన్నియుఁ దమలోఁ తాము "అహ! ఇప్పటివఱకును నెమలియే మిక్కిలి చక్కనిదని యెంచి మనమంధఱము దానిని రాజుచేసికొంటిమిగాని నెమలి కంటె నూతంత లిది చక్కనిదిగదా. దీనినే యింతటినుండి రాజుగాఁ గొలుచుకొందము" అని యెరవు సొగసుతోనున్న మాలకాకిని గొలువఁజొచ్చెను. అంతట నొకనాఁడు వింతవింత రక

ముల వులుగులు తనచెంతఁ గొలుచుచుండ విందుకొలువై యున్న మాలకాకిదొరయొద్దకొక యూరకాకివచ్చి “ఓహో! బోడికి బొండు మల్లెలు! ఏమీ యీవెంత! ఈ పాడు మాలకాకి కెంతఅదృష్టము పట్టెను! కానీ, దీని బంధారము బయలు పెట్టెదను,” అని కావునఁ గూనెను. అకూతవిని మాలకాకి కూడ నొడలు మఱచి కూయ సాగెను. ఆ సొంపుఁజూచి పట్టలన్నియుఁ “జాఁజాఁ మాలకాకినా. మనకు రాజు చేసికొంటిమి” అని దేని మట్టునకది మాలకాకిపైనుండి తమ వెండుక లూడలాగు కొనెను. అప్పుడామాలకాకి చిన్నఁబోయి “ఎరవు సొమ్ముబరువగుటయేగాక పరువుఁగూడఁ దీవెనుగదా” అని వగచుచుఁ బోయెను.

గీ॥ లేవసొగసుఁజూపఁ , బూనియెరవుసొమ్ము
మోయువానిపరువు , మొదలుపోవు
తెక్కలెరువుదెచ్చి , చక్కఁదనముఁజూపు
మాలకాకిఁబవ్వ , పాలుగాదె.

6. కుక్క, దాని నీడ

ఒకకుక్క నోటితో రొద్దైముక్కను గఱచుకొని యొక చిన్న యేటికాలువ నీడుఁచు దాటుచుండెను. అప్పుడాకుక్క నీటిలోఁ దన నీడఘటించి “ఇది కూడ నావలె రొద్దైను గఱచుకొని నాతో సరిగా నీడుచున్నది, దీని పనిపట్టించి దీని రొద్దైకూడఁ దీసికొనెదను” అని నోరుదెఱచి తననీడను గఱవఁబోయెను. అంతట దానినోటిలోని రొద్దై లోతునీటిలోఁబడిపోయెను. ఏమృత

నాకుక్క “అహ! పేరాసమొదలు చెటిచెను గదా” అని మొరుగుచుఁ బోయెను.

గీ॥ తనకుఁగలకొలందిఁ , దనియకొరునిదాని
కానచేయువాఁడు , మోసఁబోవు
లొడువీడరొట్టె , కూడమ్రుంగఁగడంగు
కుక్కనోటిరొట్టెఁ , గోలుపోదే.

6. సింగము, కొంగనక్కలు

ఒకప్పుడొక సింగముతో నాలుగు కొంగనక్కలు నేస్తముగట్టుకొనెను. అంతట నొకనాఁడానక్క లొకకొవ్విన దుప్పివిజంపి తెచ్చెను. దానిని సింగము రెండువంతులు వేసి నక్కలను జూచి “వింటిరా మీలో నేను బెద్ద వాఁడను గనుక విందులో వొకవంతునాది; తక్కినది మనలో నెక్కువ యెవఁడో వానిది” అని పర్రెను. అదివిని కొంగనక్కలు “ఔను, నీ యొద్దనుండి వప్పుడు మాకొక్క కట్టకడవంతే, నీకుఁ దెలియని దేమికలదు” అని పాటిపోయెను.

గీ॥ అలఁతివానికి బలువుని , చెలిమిమొదల
దొడ్డగామన్నఁదుడకది , చెడ్డపేయు
నక్కలకు మురిదుసింగపు , మక్కువకడు
మేటియెవను గడకది , చేటుగాదె.

7. వజ్రు, కొంగ

ఒకవజ్రు చచ్చినయెద్దును గొట్టికి తినుచుండెను. అప్పుడు దానిగొంతులో నొకయెముక యడ్డము పడెను. ఆ నొప్పితో వజ్రు దూరబడెను. అంతలో నొక కొంగ తనవైపునకు వచ్చుటచూచి వజ్రు “అయ్యో! యెముక యడ్డపడినది. నొప్పి యొర్చికొని కొలది పెరుగుచున్నది. నన్ను జూడుమా; ఈపిరి దీయలేకున్నాను. నామొట్ట గొంచెము పినుమా. దీనివి బైకితీసెదవేని నీకెంత మేలు చేసెదనో యిప్పుడేమి చెప్పగలను” అని వేడెను. అందుకా కొంగయొప్పి తనగొంతు నా వజ్రు నోటిలోపలికిఁ జూచి ముక్కుతో నెముకను బెట్టికివేసి “ఏదీ నాకుఁ జేసెదనన్న మేలు” అని యడిగెను. అప్పుడు “ఏమోయీ యింత వెర్రివాడవు, నానోటిలో నీవు కుత్తుకఁ జూచినప్పుడు కటక్కున నీగొంతు గొఱుకక మానుట నీకు గొప్పమేలుకాదా!” అని సలికెను. అదివిని కొంగ జడిసి “నా తలదక్కుట నాకదేపదివేలు” అని యెగిరిపోయెను.

గీ చెవటికొఱుకు మంచి చేసినవానికిఁ

చేటుగలుగకుంట , మేటిమేలు

గొంతువజ్రునోట , కొంగ తామంచిన

గొంతుదక్కియంట , గొప్పకాదె.

8. దుప్పిపోతు, నీడ

ఒక దుప్పిపోతు నీటిలోఁ దననీడను జూచుకొనుచు
 “అహ! నా మొగమెంత బాగుగానున్నది. నా పై మచ్చలెంతయంద
 మైచవి, ఇంత నా సొగసునకు వన్నెఁ దెచ్చి చిగిళ్లు పట్టినవి నా
 కొమ్మలే కదా! చక్కనియు జక్కఁగా నున్నవికావి కాళ్లు తీరై
 వవి కావు. కొమ్మల చక్కఁదనము కాళ్లకుండెలా నాయంత
 చక్కనిదే? అని యనుకొనుచు దొంకల కెదురుగఁ పోవుచుం
 దెను. అంతట దాని వెనుక వేటకుక్కలు తఱుముకొని వచ్చుట
 జూచి యా దుప్పిపోతు దొంకల నడునుఁ బడి తెమలలేక,
 “అయ్యయ్యో దొంకలనుండి నన్ను నాకాళ్లు తప్పించుచున్నవి
 కాని కొమ్మలేగా నెన్నుఁ గుక్కలకుఁ బట్టి యిచ్చుచున్నవి”
 అని యేడ్చెను.

గీ! బాగుపేయువానిఁ • బరికింపకిడుముల

కిదెడదానిపెచ్చు • వెడగుచెడను

తన్ను గాఁచు కాళ్లు • నెన్నకకొమ్మల

నెన్నివట్టి • దుప్పి • తిన్నఁబడెనె.

9. కాకి, నక్క

ఒక కాకి జున్నగడ్డను గఱచుకొని చెట్టుకొమ్మపై
 వ్రాలెను. అదిచూచి యొక నక్క యాజున్న తనకెట్లు చిక్కు
 నని తలంచి కొమ్మక్రింద నిలఁబడి మొగమెత్తి “ఓహో!”

పిట్టల నెన్నింటినో చూచితినిగాని నీయంత చక్కనిదేదీ! నీ రంగెంత బాగుగానున్నది. నీకనుముక్కులతీరదుగనేల! విన్నందుకుఁ జూచినందు కొక్కలాగున్నది. కావి నాదొక్క కోరిక! నీ పాట ముద్దులమూటఁ గట్టుచుండునట! చెప్పలార వినుట యెన్నఁదో! ఒకమాటు నాకోర్కెఁ చెల్లిఁచెదవా?" అని వేదెను. అది విని యుప్పొంగి కాకి నోరుఁదెఱచి కాయని యటచెను. అంతట దాని నోటి జున్నుగడ్డ జాటి క్రిందఁబడెను. అందుకై కపిపెట్టుకొన్న నక్క దాని నందుకొని "యోసాడుకాకీ నీ సొంపునకుఁ దోడు పాటయెందుకు!" అని పాటిపోయెను. అదివిని కాకి సిగ్గుపడి "అయ్యో నక్కమాటలకుబ్బి నానోటి జున్నుఁ బోగొట్టుకొంటివి గదా!" అని వగచెను.

గీ॥ తమ్మనొకఁడు కొంటె + తనమున బొగడిన
 బొంగువట్టివాడు + మోసపోవు
 వక్కచేయు మెప్పు + వకు గాకిపాటకై
 గొంతుఁదెఱచి జున్ను + గోలుపోడె.

10. రెండఁడు కుక్కలు.

ఒక యాఁడుకుక్క విండు చూలుఁతోనుండి మఱియొక యాఁడుకుక్కవద్దకుఁ బోయి "అమ్మా నొప్పులుపడుచున్నాను. పురుడువచ్చిన వెంటనే యింకొక చోటికిఁ బోయెదను. అంత వఱకు నీయిల్లిచ్చెదవా?" అని యడిగెను. అందుకు రెండవకుక్క "నరే. నీవు నీళ్ళాశిన వెంటనే నాయిల్లు నాకిచ్చివేయవలెను.

జమా" అని యొప్పించి మఱియొక చోటికిఁబోయెను. ఆచూలు కుక్క మఱునాఁడే యీవి నాలుగు పోతుకూనలను బెట్టెను. అది విని రెండవకుక్క, పిల్లలకుక్క యొద్దకువచ్చి "ఇక నాతావు నాకిచ్చివేయుము. నే నెన్నార్లు నాయిల్లువిడిచి యుండఁగలను. నేనుఁగూడ నెలతప్పినట్లు తోఁచుచున్నది" అని యడిగెను. అందుకు "అయ్యో! ఇప్పుడేకదా నీళ్ళాడినాను. నావంటి పచ్చి బాలింతరాలిని వెడలఁగొట్టెదవా; చూడు. నా పిల్లలకుఁ గనులే వీడలేదు. ఇట్టికందులతో నే నెక్కడికిఁ బోఁగలను. నా తల్లి నాతల్లి! విన్ను బతిమాలుకొనెదను. ఈచంటికూనలనైనఁ గవిక రించి మఱియొక నెలవఱ కిక్కడ నుండనిమ్ము. నీమేలు మఱ చెదనా" అని వేడుకొనెను. పిల్లలపైని గవికరపడి యారెండవ కుక్క యందుకొప్పుకొనెను పిమ్మటఁ గొన్నాళ్లకాపోతుకూనలు తల్లిపాలుఁ ద్రాగి కొన్ని గువగునలాడుచుఁ జెల్లాడుచుండెను. అంతట నిల్లుగల కుక్కవచ్చి "నీవుకోరిన నెలమించినది, ఇంకనైన నాయిల్లు విడిచెదవా!" అని యడిగెను. అదివిని యాపిల్లలకుక్క "చాలుఁజాలు నీ కెక్కడియిల్లు ఇంకొకతూరి యిక్కడికివచ్చితి వేవిఁ జూడు నా పోతుకూనల నుసికొర్పెదను" అని కనరెను. తరు వాత రెండవకుక్క "అహ! తన్నుమాలిన యీవిమొదలు చెఱిచెనుగదా" అని రోఁజుచుఁ బోయెను.

గీ॥ ఉన్నసొమ్మెల్ల నొరునకు , నొప్పగించి

నమ్మకొనువాఁడు తుదకుమో , పమ్ముఁగనును

పిచ్చినమ్మికతోనెర + విచ్చియున్కి
వచ్చెడలు కుక్క మొదలు పోఁ + గొట్టుకొనదె.

11 పొగరుబోతు కప్ప

ఒక యెద్దు మెరకపై మేయుచుండ దానికాలు క్రిందబడి యొక కప్పపిల్ల చితికిపోయెను. అదిచూచి తక్కిన కప్పపిల్లలు తమతల్లియొద్దకుఁబోయి “అమ్మా వింటివా! నేడొక పెద్ద వింత జరిగెను. మాలో నొకకప్పపిల్ల యొకదానికాలు క్రిందఁబడి చచ్చి పోయెను. అంతపెద్దదాని నేనెన్నఁడును జూడలేదు.” అనిచెప్పుట విని యాకప్ప కడుపుబ్బించి “అది యంతకిన్నఁ బెద్దదిగానుం దెనా!” అని యడిగెను. అందుకా పిల్లలు “అమ్మా యెన్నియింతలో నీ కన్ననది పెద్దది” అనిరి. అదివిని యా కప్ప మఱింత పెద్దది కాఁబోయి కడుపువిచ్చి చచ్చెను.

గీ॥ తకులేవిగొప్పఁ + దవముఁజూవఁగఁబోయి
చేతకానివాఁడు + చేటుఁబొందు
ఎద్దువలెను దాను + పెద్దదికాబోయి
కడుపువిచ్చికప్ప + మడిపిపోదె.

12. వక్క, కొంగ

ఒకప్పుడొకకొంగతో వక్క నేస్తముగట్టుకొని దానిని దనయింటికి విందునకై పిలిచెను. అనక్క సిబ్బిలోఁ దిమ్మనము పోసి కొంగను దాగుమని తానుంగూడ దెబ్బననాకఁజొచ్చెను.

కొంగముక్కునకుఁ గొంచెమైనను దిమ్మనము రాకుండెనుగాని చిటికలోనే నక్క తననాలుకతోఁ దిమ్మనము కపింతయున్ని గురినీక జుట్టిపేసెను. మఱికొన్నాళ్లకా కొంగ నక్కను విందు నకుఁ బిలిచి యొకసన్నపు మూతిబుడ్డిలోఁ దేనెనుబొసి ముందు పెట్టి పీల్చుమని తనముక్కు దావిలోఁదూర్చి తేనెను వల్లనైనంత తొందఱతోఁ బీల్చుచుండెను. నక్కకు మూతిబుడ్డిలోఁ దూరకుండుటచేఁ కొంగముక్కునుండి రాలినబొట్లు నాకుటతప్ప మఱేమియు దొరకలేదు. అదిచూచి నక్క “ఒకనికి మించిన టక్కరి యొకడుండును గదా! నాకుఁదగినట్లు చేసినావు” అని చెప్పి పాటిపోయెను.

గీ॥ తానెఱక్కరియనుచుఁ బై , వానిమోస
పుచ్చెడు నతండుబదులుగ , మోసఁబోవు
కొంగయెడఁ దక్కరితనంబుఁ , గొనిన నక్క
బదులుగా దానిచే మోస , వడఁగలేదె.

18. దేగ, గుంటనక్క

ఒకదేగ తనపిల్లను మేపఁగోరి యొక గుంటనక్కపిల్లను దన్నుకొనివచ్చుచుండెను. అదిచూచి తల్లినక్క యాదేగ వెంట బడి “ఆయ్యా! నా పిల్లను జంపివేయకు; నాకిది యొక్కటియే పిల్ల; నా పిల్లను నాకిచ్చి వేయుము” అని మొఱ్ఱపెట్టెను. కాని, దేగ యామాటలను బెడచెవులఁబెట్టి తనగూటిలోనికి పాటిపో

యెను. అంతట నక్కయొక కొఱవిని నోటఁగఱచుకొని యాదేగ
గూడున్న చెట్టుపై కెక్కుచుండెను. అదిచూచి దేగ “అయ్యో
వా జోలికిరాకు. నీ పిల్ల యిదిగో” అని నక్కకు దానిపిల్ల నప్ప
గించెను.

గీ॥ తపకుఁజెఱుపుసేయు , చెవఁటికివేర్చిన
వాఁడుమాఱుచేసి , కీడుదాటు
తవచుచిఱుతనెత్తి , చనుదేగగూటికి
విప్పుఁజూపినక్క , వెమ్మిఁగనదె.

14. గాడిదె, ఎలుఁగుబంటి

ఒక గాడిదె పొలములో మేయుచు నవ్వులాటకై యొక
యెలుఁగుబంటిని జూచి “అయ్యగారూ! బాగున్నారా” అని యెక
సక్కెముగాఁబల్కెను. అదివిని యెలుగుబంటి “ఓహో యెక
సక్కెమాడుచున్నావా! ఎంతపోతరించినావు. నాతో వీకు నవ్వులా!
వీకుఁదగినట్లు చేయుదునుగాని విన్ను ముట్టుకొనుట కూడ నా
పరువునకుఁ దక్కువ. పోపో ఇంకనైన నొడలు తెరిసికొని
యుండుము” అని గదిమెను.

గీ॥ చెవఁటితసు నెకసక్కెంబు , చేయఁదగిన
పెద్దయలుగక వానికి , బుద్ధిచెప్పు
వేడ్క వెలుగుబంటినిగాడె , వెక్కిరింప
పైఁచియంతరు వెఱిఁగించి , చనఁగలేదె.

15. తంపర కప్పలు, డీకొన్న యాఁబోతులు

ఒక తంపరబీడులో నొకకప్ప తక్కినకప్పలను జూచి “చూచితిరా, యారెండాఁబోతు లెట్లు పోట్లాడుచున్నవో? ఇంక మనపనియేమి కాఁగలిగిందోకదా నాకేమియుఁదోఁచదు” అని గడ గడ వడఁకుచుఁ జెప్పెను. అందుకా కప్పలన్నియు “ఓ వెఱ్ఱి వాఁడా, అవునుఁదూడ యుండగాఁ నడుమగుఁజ యటచెనన్నట్లు నీవడఁకెందుకు. ఆ యాఁబోతులతో మనకేమిపని యూరకుం దుము” అనెను. అమాటలువిని యాకప్ప “అయ్యో దీనికిటుకు మీకుఁ దెలియదా? ఈ రెండాఁబోతులలో గెలిచినది యా యగ పడుచున్న యాలమందకుఁ బెద్దయగును. వీఁగినది మనతంపర లోనికిఁ దఱుమఁగొట్టఁబడును. అప్పుడు దాని కాళ్ళక్రింద మన మేమి యయ్యెదమో చూచుకొనుఁడు” అని తేటపఱచెను. పిమ్మటనదిచెప్పి నట్లే వీఁగిన యాఁబోతు కాలుక్రింద నెన్నియో కప్పలుపడి చితికిపోయెను.

గీ॥ గొప్పవారుపోరు , నప్పుడుతక్కువ
వారుచెంతనుండి , బాగుపడరు
పోటులాడుచున్న , పోతులయొద్దను
దిడుగుకప్పలెల్లఁ , దిన్నఁబడెనె.

16. గ్రద్ద, గువ్వలు

ఒక గ్రద్ద గువ్వలను దినఁగోరి యెగురుచుండెను. కాని

దానికొక గువ్వయైనను దొరికకుండుటచే నది యాగువ్వలతో
 వొకనాడెడముగా నిలువఁబడి “గువ్వలారా మీకేమో నావలనఁ
 గీడుకలుగునని యనుకొనుచున్నాట కాని నాతలఁపు దయ్యమున
 కెఱుక. మిమ్ములను బట్టి తినెడు దేగ మొదలగు పెద్దపిట్టలు
 మీజోలికి రానీనంటకై నేనును మరికొన్ని నా నేస్తము గ్రద్ద
 లను దరించితిమి. కాన మీరందఱును మా చెప్పినట్లు తిరిగితి
 రేవి మీ కెన్నఁడును గీడు పుట్టనేరదు” అని యొనరించెను.
 పిమ్మట గువ్వలన్నియు నాగ్రద్దకు తోనై యడిచెప్పిన చొప్పున
 నడుచుకొనుచుండెను. అంతట నొకనాడొ గ్రద్ద రెండు గువ్వ
 లను జంపితినుచుండుటఁజూచి గువ్వలన్నియుఁజేరి గ్రద్దతో
 “ఏమిది నీ మాట నీవే తప్పెదవా?” అనెను. అందుకా గ్రద్ద
 “నేను మిమ్ముల నేలుచున్నానుగదా నాకీపాటి సొత్తు తగదా” అని
 చెప్పెను. అదివిని గువ్వలన్నియు “వలలయింటి కుండేళ్లసామె
 తెగా నున్నది. ఇకనైనఁ దెలిపిఁదెచ్చికొందము” అని యను
 కొనుచు గ్రద్ద కందక దబ్బునఁ బాటిపొయెను.

గీ॥ చెలుపుపేమువాని • నెఱిగినయువ్వాని
 తోడఁగూడువారు • కీడుఁగంఢ్రు
 గ్రద్దయొద్దనమ్మ • కంబునఁజెల్లాడు
 గువ్వలెల్లఁజేరు • గొప్పఁగలేదె.

17. ఇద్దరా దహితు

ఏఁబదియేండ్లుగల యొకని కిరువురు పెద్దమ్మలు గలరు.

అందుచో నొకతె వాని యీడుగలది. రెండవయాపె పాయము పదాక్షేప్తము. ఆయిరువు రొకనాఁడు మగనికిఁ దలయంటఁజొచ్చిరి. అప్పుడు పెద్దది మగనికంటెఁ దాను మిగులఁజిన్నగాఁ గనుపట్టుటకై యాచారితఃపీఠి నిల్లవెండ్రుకలన్నియుఁదీసివై చెను. రెండవది మగని మఱింత పడుచు వానిని జేయఁగోరి తెల్లవెండ్రుకలను దెజికివై చెను. పిమ్మటవాఁడు “తల బోడిగనైన విట్టుడు. ఇక నాజోలికి రాకుండిన హాయిగ నుండెదను” అని లేచి పోయెను.

గీ॥ ఇద్దరాండ్రఁగఱగు • నెంతటివాడైన
శస్త్రఁబడునుదుదకు • అశ్వఁబొంది
వపతి యాంధ్రుతనకు • సాబాబగాఁదల
యంటమగఁడుబోడి • యగుచుఁబోడె.

18. పెంపుడు కుక్క, చిలుకపులి

ఒక ముసలి చిలుకపులి వెన్నెల బైటఁ గ్రొవ్వి చెల్లాడుచున్న యొకపెంపుడు కుక్కనుజూచి “నాయనా! అడవియంతయు నాదికదా. కాని బొత్తిగఁ దిండిలేక యెల్లఁడితినో నావైపొకసారి చూడు. నీ పని యింత బాగుండుట నాకు వింత యగుచున్నది. నాకుఁగూడ కొంచెము దారి చెప్పరాదా నీమేలెన్నటికైన మఱి చెడనా” అని పల్కెను. అందుకాకుక్క యొడంబడి “అడిగితివి కనుక వినుము. నన్నొకఁడు పెంచినాఁడు ఆతఁడు నాకెల్లప్పుడు పాలు, రొట్టె, నెయ్యి మేపుచుండును. ఆతని యింటికి నేనెప్పు

దును గావలి యుండెదను. నీవు నా వలె నుండెదవేని నతఁడు
 నీకుఁగూడ బాగుగఁ జరుపును. నా వెంటరమ్ము” అని చిఱుత
 పులి నొప్పించి తన్నుఁ బెంచినవాని యింటికిఁ దోడుకొని
 పొయెను. పిమ్మట నాయంట నొకమూలఁగొయ్యకుఁ గట్టబడినఁ
 గొలుసునుజూచి చిఱుతపులి కుక్కతో “నేస్తమా! యిదేమిటి”
 అని యడిగెను. అందుకాకుక్క “అయ్యా! నేనెక్క డికిని బగలు
 తిరుగకుండ గొలుసుతో నన్నతఁడా కొయ్యకుఁగట్టి చీకటిపడిన
 తోడనే విప్పి తెల్లవాఱు వఱకు నన్నిరుగనిచ్చును” అని చెప్పెను.
 అదివిని చిఱుతపులి నవ్వుచు “ఇన్నాళ్లు గడపినాను. ఒకవికట్టులో
 నేనెన్నఁడు నుండలేదు. ఇక నరువదేండ్ల కగ్గి గంటన్నట్లు
 జానెడు పొట్టకై యొకని కట్టునకు లోఁబడి బానసీకుఁడయ్యెదనా”
 అని పాతీపొయెను.

గీ॥ కలిగినంతలోనఁ , గడపుకొనుంగాని
 తెలివిగలుగువాఁడు , కొలువఁబోఁడు
 పాలురొట్టెయొకని , పంచమ గలదని
 కుక్కపిలువఁగఁ బలి , కొలువఁజనెనె.

19. నక్క, అందని పండ్లగు త్తి

ఒకనక్క చెట్టుక్రింద విలఁబడి పండ్లగు త్తి నందుకొనఁ
 బోయెను. అది యెంత యెగిరినను బండ్లగు త్తి యందలేదు.
 అప్పుడానక్క విపిగి “ఇస్సీపీ యీపండ్లు చేఁదు, నోరు చెఱుపు

కొమట తప్ప నేమి చవికలదు? నాకక్కఱలేదు" అవి తేచి పోయెను.

గీ॥ తనకురానిదానిఁ , దక్కువగాఁజూచి
చెనఁటివాఁడు డాబు , పేయుచుండు
అందరానిపండ్ల , కానించి తుదకవి
చేదటంచు నక్క , చెప్పిపోదె.

20. ఆకురాయి, కట్టపాము

ఒక కట్టతుట్టి యెరమింగుటకై వెదకుచుఁ గంసలి వానియింట నొకయాకురాతిని మ్రింగఁబోయెను. అదిచూచి యా యాకురాయి యాకట్టపాముతో "అహా యెంత తెలివిమాలినదా నవు. ఇనుమునైన రాసి తిను నన్నుఁ జప్పరించుచున్నావా?" అవి యనెను; బిమ్మట దవడలవెంబడి నెత్తురు కాఱఁ దుట్టపా మింకొక చోటికిఁ బోయెను.

గీ॥ లొంగరానివాని , బొంగింపఁజేయగఁ
బూనునట్టివాఁడు , తానెచెడును
ఇనుమునైన రాసి , తిను నాకురాతిని
బట్టిమింగుతుట్ట , బాగుపడెనె.

21. నక్క, మేకపోతు

ఒకనక్క నూతిలో కాలజాతిపడి పైకెగరలేకుండెను. అంతట నొక బారకొమ్మల మేకపోతు దప్పితిర్చుకొనుటకై

నీరు వెదకుచు నానూతిలో, దొంగిచూచి నక్కతో “ఏమోయి
నక్కబావా నీరుత్రోగుచుంటివా, యేలాగున్నది” అని యడిగెను,
అదివిని యానక్క “ఆహా చెఱకుపానకమువలె నున్నది. ఈనీరు
త్రోగనివాని బ్రతుకెంతకు” అని చెప్పెను. ఆమాటనమ్మి మేక
పోతు గొబ్బున నూతిలో నుఱికింతు అప్పుడు నక్క చటాచన
మేక కొమ్ములపై కెక్కి నూతిలోనుండి చెంగునఁబైకి దాఁచెను.

గీ॥ తనకుమేలుపేతు , నని తీయఁగానాడు
చాచిచొప్పుఁగనని , వాఁడుచెడును
బాచిలోనినక్క , పల్కలుచిని మేక
పోతునూతనుఱికి , పొలసిపోదె.

22. చూలు కొండ

ఒక పెద్దకొండ యీనలేక నొప్పులు పడుచుండెను. అది
చూచి యందఱును దాఁచెఁతనిలిచి “ఇంత పెద్దకొండ కెంత
బిడ్డ పుట్టినో” యని చూచుచుండిరి. అంతట నందఱును ఒక
వక నవ్వునట్టొక చుఁచెలుక తటాలున బైటపడెను.

గీ॥ చెలఁగి గడబడ మిక్కిలి , చేపెడునది
కొవకుఁగడుఁగొద్ది కానువు , గనుచునుండు
ఉలికిగగ్గోలుగావొప్పు , లఁబడికొండ
కడకువొక చిన్నయెలుకను , గాంచలేదె.

ముసలి వేటకుక్క

ఒక వేటకుక్క దానిని బెంచినవానికి మాటిమాటికి హెచ్చరికఁ బట్టించుచు, నతఁడు చెప్పిన పనులను దప్పక నెఱవేర్చుచుండెను. కాని కొన్నాళ్ళకది ముదుసలిదాయెను, అంతట నొకనాఁడాకుక్క ముసలిదై నను బొలములోఁబడి మేయుచుండెడి యొకదుప్పిపైఁ బడి చట్టబట్టకొనెను. కాని యాకుక్కకుఁ బంటిదట్టము లేనందున దుప్పిచట్ట విడిపించుకొని పాటిపోయెను. అదినూచి యాకుక్కను బెంచినవాఁడు దుప్పిని విడిచి పెట్టినందున కలిగి దానిని గజ్జికోమొ త్రెను. అప్పుడాకుక్క వానితో “అయ్యో నన్నుఁగొట్టకు; ముసలివానిని గనుక నాకుఁ బంటి బిగిపోయెను” అని యేడ్చెను, పిమ్మట దానిని వాఁడు కొట్టుటమానెను.

గీ॥ కోడెకవమునందు • గొప్పనందినవాఁడు
ముదిమియందు మిగుల • గదుమఁబడును
వపితనంబునందు • బాగెన్నఁబడు కుక్క
ముసలికవమునందు • మొత్తబడదె.

24. సింగము, చిత్తెలుక

ఒక సింగము వేటబలితో నొకకొండ వందలో, బండుకొనెను. అంతటఁ గొన్ని చిత్తెలుకలు దానిపై నుండి పరుగిడుచుండెను. అప్పుడా సింగము చీదఱతో మేల్కొని యొక చిత్తెలుకనుబట్టి చంపఁబోయెను. అందుకా చిత్తెలుక సింగముతో

“అయ్యా నావంటిదానిని జంపిన నీకేమివచ్చును. ఇది నీ పరువు నకుఁ దక్కువకదా! నన్నుఁ గాచెడివేని నాతలకుఁ దగిన మేలు నీకు జేయకుందునా! నాయుండుఁ గఱకరించి నన్ను విడువుము” అని వేఁడెను. అదివిని జాలిపడి సింగము చిత్తైలుకను జూచి నవ్వుచు “నీవు చూడు నాకు మేలుచేయుట చూడు! పోహా” అని విడిచెను. మఱికోన్నాళ్ళ కాసింగము వేటకాని వలలోఁబడి బొబ్బరించుచుండెను. అదివిని చిత్తైలుక యా సింగము వద్దకు వచ్చి “అయ్యా చూచితివా! ఎంతవానికైనఁ నొక్కతీరునఁ గడచునా. మంచిది. జడియక కొంచెము తాళుము” అనిచెప్పి తన చిత్తైలుక దుండును రప్పించి యా వలను తెప్పపాటునఁ గొఱికించివైచి సింగమును గాపాడెను. అందుకాసింగము చిత్తైలుకను మిగులఁగొనియాడుచు “ఎలుక నేస్తమా! కోరుకొనుము నీవడిగినది యిచ్చెదను” అని యనెను. అది విని పొంగి యా చిత్తైలుక యొడలు మఱచి “నీకూఁతులన్నాకుఁ బెండ్లిసేసెదవా” అని కోరెను. అందుకొప్పి సింగము తన పడుచును బిలిచి నవ్వుకొనుచు “అమ్మా నీకుఁ దగిన పెండ్లికొడుకిన్నాళ్ళ కబ్బెను. ఈడు జోడును బాగుగానున్నది, ఆతఁడదుగో యాచెట్లుక్రింద నీకెదురు చూచుచున్నాఁడు. అక్కడికిపోయి నీపెనిమిటితోఁ గాపురము సేయుము” అని పలికెను. అప్పుడాపడుచు తండ్రిమాటచొప్పునఁ చెట్టుకడకు వచ్చి నలువైపులఁ జూచుచుండెను. అంతటఁ జిత్తైలుక పెండ్లికొడుకెదురుకోలు సందడితో, విటునటు చెరిగాట మాడుచుఁ బెండ్లకొమారితే కాలుక్రిందఁబడి నుగ్గుగాఁ జితికిపో

యెను. పెండ్లి కూతురెంతటికిని బెండ్లికొడుకు రాకఁగానక తిరిగి తండ్రియొద్దకుఁ బోయెను.

(1) గీ॥ గొప్పవాఁడుమిగుల , గొద్దివానినయినఁ
గాచివానివలనఁ , గావఁబడును
కొదమసింగ మెఱక , కూననుగాపాడి
దానివలన వలను , దప్పిపోదె.

(2) గీ॥ తనకుమించినట్టి , దానినిల్లాఁగాఁ
జేసికొనెడువాఁడు , చెట్టఁబొందుఁ
చెలఁగిపెండ్లికొఱకు , సింగంపుఁ బడుచును
గొనివయెఱక యుసురుఁ , గోఱపోదె.

25. గుఱ్ఱము, దుప్పిపోతు

ఒక దుప్పిపోతు మెరకపై మేయుచుండెను. అంతట నొక గుఱ్ఱముకూడ మేత కక్కడికివచ్చెను. అదిచూచి యోర్వలేక దుప్పిపోతా గుఱ్ఱమును దనకొమ్ములతోఁ బొడిచి పొణఁదఱిమెను. దానిపైఁ బగఁబట్టి యాగుఱ్ఱము దగ్గరనుండు పల్లెకుఁబోయి యొకకాపువానితో “అయ్యా. నేను నిన్నుమోయఁ గలను. నాపై గూర్చుండు నాజుట్టు వదలక పట్టుకొనుము” అని వాని నెక్కించుకొని యా దుప్పివద్దకు వచ్చి వానిచే దానిని దఱుమగొట్టించి తిరుగా వానిని బల్లెకు దిగబెట్టి వానితో “అయ్యా నాకు జాలా మేలుదేసినావు. ఇక నన్ను విడువుము” అని యనెను. అప్పుడు వాఁడు గుఱ్ఱముతో “ఓహో యిదివఱ

కుమ నీనింతపనికి వచ్చినదావవని యెఱుంగను. తెలిసిన పిమ్మట విన్ను విడిచెదనా?" అని దానిని దన యెఱుంగట్టివేసెను.

గీ॥ తన్నులొంగజేయు దారియొక్క పకిర
మప్పుకొన్నవాడు • ముప్పుజెండు
వీపుమీదనొక్క • కాపుదానెక్కించు
కొన్నగుఱ్ఱమిడుచు • గొవగలేదె.

26, పల్లెటూరి యెలుక, పట్నపు తెలుక

ఒక పొలము మడిగట్టు తన్నములో నొక యెలుక కాపురముండెను. దానియొద్ద కొక పట్నపు తెలుక చుట్టరికమునకై, వచ్చెను. అప్పుడు దానికిఁ బల్లెటూరియెలుక జొన్నలు. పెసలు మినుములు, వరి, కందులు, ఉరివలు, చోళ్ళనుములు మొదలగు వానితో విందుచేసెను. పిమ్మట పట్నపుతెలుక యాపల్లె యెలికెను, పట్నమునకు దీసికొనిపోయి తనయంట గారెలు, బూరెలు, జంతికంటిపె, లట్లు, కజ్జెములు మొదలగు వానితో విందుచేసెను. ఆవిందొక పెద్ద మేడలో జరిగెను. విందానగొంచుచున్న పల్లెతెలుకను జూచి పట్నపుతెలుక “అన్నా! కంటివా మాపట్నములోఁ గోటలు, పేటలు, మేడలు, మిదైలు. కొట్టులంగళ్ళు, సంత లిండ్లు, వాకిళ్ళు, పరిచిళ్ళేనుఁగులు గుఱ్ఱములు నీసాయదండు, ఫిరంగులు, తుపాకులు, కత్తులు, మందు, గుండ్లు బట్టలు, నగలు నాణెములు, మొదలగువిష యెల్లండెనో! ఇచ్చఁగ కాపురమునక రాదా” అనెను. అందుకు పల్లెతెలుక నవ్వి యన్నా! “అమ్మియు

బాగున్నవి కాని, యిదేమి యీవింత. ఇచట దొంగ తగినవాడ
వియు, డబ్బుగలవాడు గొప్పవాడనియుఁ చడువుకొన్న మంచి
పేదవాడు మోసగాడనియు వాడబడుచుండిరి. తెలివిలేని
గొప్పదనమేల! ఈపట్నపు బడాయికన్న నాపొలమేమేలు,
హాయిగా నుడవచ్చును. నాకు నెలవిమ్ము” అని తనపొలము
నకుఁ బోయెను.

గీ॥ పట్నమనుచువింత • పడికాపురముపేయ
నేర్చుగల్గువాడు • నెట్టుకొనడు
పొలములేని యెడక • తెలివితోడనుబట్టు
మరసిమరసిరోసి • మఱిపొడె.

27. కడుపునకుఁగాల్చేయి నోళ్ళకును జగడము

ఒకప్పుడు కాళ్లు, చేతులు, నోరు, మొదలగునవి తమలోఁ
దాము “వింటిరా, మనము పాటుపడుట, యీ పాడు కడుపు
నకు మేపుట; ఇది పూటపూటకగ్రోవ్వి కవంతయును జనిచేయ
జంతుట, యేమి బాగున్నది! ఇంతటనుండి దీనికొఱకు మనము
పాటుపడవలదు; దీనిజోలి తలపోయవద్దు; చూతమెట్లుండునో”
అనియనుకొని కొన్నాళ్ల వఱకు దేనిమట్టునకది యూరకుండెను.
కాని పిమ్మటఁ దామే బొత్తిగా నెండిపోవుటఁ జూచి యవి
తమకుఁ గడుపువలనఁ గలుగు మేలును దలంచుకొని, తెలివి
తెచ్చుకొని యెప్పటియట్ల పాటుపడసాగెను.

గీ॥ ఇమ్ముఁ దెలిసికొనక • యేలినవానితో
 వెమ్మి దొంగువారు • నెగ్గలేరు
 కడపుతోడఁబొత్తు • గడవనికార్చేకు
 రెల్లవానిదొంగి • యెండిపోవె.

28. వాన కోయిల, దానిపిల్లలు

ఒక వానకోయిల పిట్ట వరి పొలములో గుడ్లుపెట్టి పొదిగి పిల్లలఁజేసెను, అంతట వరిచేనుపండి యొరగెను, అంతలో దానిపిల్లలుకూడఁ గొంచెము కొంచెమెదుగుచుండెను. అప్పుడు తల్లిపిట్ట పిల్లలతో, “పిల్లలారా! జూచితినా! ఈ చేను పండెను. పొలముగలవాఁడు కోతకు రాకముందే మనము పైకిఁబోవలయును. కనుక నేను మేతఁదెచ్చుటకై పోయినప్పుడా కాపువాడిక్కడికి వచ్చి యేమనుకొనునో, నేను తిరిగివచ్చిన తరువాత నాతోఁ జెప్పవలెనుజుఁదీ” అని చెప్పి మేతకై పోయెను. పిమ్మటఁ గొంత నేవునకా కాపువాఁడు పొలమునకు వచ్చి తన కొడుకును బిలిచి “నాయనా చూడు పొలముపండి యొరగెను. ఇంకఁ గోయనియెడల బొత్తిగా గింజలు రాలిపోవునుగదా! కనుక మనయరుగుపొడగు వాండ్రు రేపు పెండలకడనే కోతకు రమ్మని పిలుచుకొనిరమ్ము” అని చెప్పిపోయెను. తరువాతఁ గొంతతడవునకా తల్లిపిట్ట వచ్చి పిల్లలతో “వంటిరా యేమి జరిగెను! అని యడిగెను. అప్పుడవి యన్నియుఁ దత్తఱముతో “అమ్మా వాడిప్పుడే యిక్కడికి వచ్చి పోయినాఁడు. తన

కొడుకుతో, జేనుకోతకుఁ దెల్లవారిఁతోడనే యిరుగు పొరుగు వాండ్రను బిలుచుకొని రమ్మన్నఁడు" అని జడియుచుఁ జెప్పెను. అదివిని తల్లిపిట్ట పిల్లలతో "నకిసరి యిదేకదా, యిరుగు పొరుగువారేమి, యిచటికి కోతకువచ్చుటయేమి! నాపూట రేపు వాండ్రురారు. వట్టిది మీరు జడియవద్దు కాని రేపుకూడ నేటి వరె మీరు వాడేమి తనకొడుకుతో, జెప్పునో విని నాతోఁదప్పక చెప్పవలెను జుఁదీ" అని చెప్పి తెల్లవాటిన వెనుక షేఁతకై పోయెను. ఆ పిమ్మట నాకాఁకాపువాఁ డక్కడకు వచ్చి కొడు కుతో, "బిలిచితివా నాయనా! ఏమన్నారు" అని యడిగెను. అందుకు వాని కొడుకు "అయ్యా పిలిచినాను. ఇప్పుడే వచ్చెద వచ్చెదమన్నారు కాని యింకను రాలేదు, చాలా యెండయెక్కి నది. ఇఁక రారు కాఁబోలు" అని చెప్పెను. అది విని తండ్రి కొడుకుతో "అన్నా చూచినావా యెట్లు మోసపుచ్చినారో! పోనీ రేపు నీమేనమామలను, బినతండ్రులను, బిలుపుము" అనిచెప్పి యింటికి మఱియెను. తరువాత నా తల్లిపిట్టతోఁ బిల్లలు జరిగిన దంతయుఁ జెప్పెను. అదివిని తల్లిపిట్ట "బాగుబాగు వీవి చుట్టము లను వమ్ముకొన్నాఁడు. తిన్నఁబడినట్లే. పిల్లలారా! తెల్లవాటినేమి జరుగునో. యదికూడ విని నాతోఁజెప్పుఁడు" అని వేకువనే పయి కిఁ తోయెను. పిమ్మటఁగాఁపువాఁడు కొడుకుతో "నాయనా చూచి తివా నీతో నేఁడువచ్చెదమన్న మనచుట్టము లిప్పటికివిరాలేదు. పోనీ, రేపటికి మన కొడవళ్ళు బాగుచేయించు, మనమే రేపు కోత మొదలు పెట్టుకొందము ఇదివఱకై నదియే చాలుఁజాలు"

అవి యనుకొనుచు వారిద్దఱికిఁ బోయిరి. అంతట నీ మాటలు తల్లివచ్చిన వెంటనే పిల్లలు పూసగ్రుచ్చినట్లు చెప్పెను. అది విని తల్లిపిట్ట “పిల్లలారా రేపు వాడే కొంతకుఁ బూనుకొన్నాఁడా! అట్లయినఁ దప్పక వచ్చును గనుకఁ దెల్లవాఱకముందు మఱి యొక చోటికి మనము పోదము” అని యా వానకోయిరిపిట్ట తన పిల్లలతో వేగుప్రొద్దునలేచి యింకొక చోటికిఁ గాపురము వకుఁ బోయెను.

గీ॥ తవకుఁజేతనైన • తవపయ్యెరులపై
మోపువాఁడు తుదకు • మోనపోవు
చేవికోతపవిని • జేయఁజుట్టములపైఁ
బెట్టఁగాపువాఁడు • వెట్టుకొనెనె॥

29. దాది నక్క

ఒక దాది యెంత జోకొట్టినను బిల్లియేడ్పు మానకుండుట జూచి జడిపించుటకై వట్టిదే “ఓ నక్కబూచీ రావే; మా పిల్లి యేడ్పు మానకున్నది” అని పెద్ద గొంతుతోఁ బిలిచెను. ఆ పొరుగువనే కోళ్లను బట్టుటకై వచ్చియున్న యొక పెద్దనక్క యా మాటఁవిని తనకా దాదిపిల్లి నిచ్చివేయుననుకొని దాది యున్నగది కిటికియొద్ద విలఁబడెను. పిల్లిను మఱింత జడిపించుట కా దాది యెంచి “అదిగో నక్కబూచీ, నీవు కన్నులుమూసికొని, యేడుపు నూని వండుకొనవేనిదానికి నిన్నప్పగించెదఁజూమా” అని యనెను.

అమాట నక్క నమ్మకొని ప్రొద్దు దూరువరకా కిటికియొద్దనే కాచుకొని యుండెను. అంతటఁ దెల్లవాఱిన పెంటనే యొక కాపువాఁడా నక్కనుజూచి యూరుపొలిమేర దాటువరకు దానిని దుడ్డుతోఁ దగిలితగిలి మొత్తెను. ఆ దెబ్బలుతిని సగము చచ్చి యూనక్క “అయ్యో దాది మాటలు నమ్మకొని, చేతికి దొరికిన కోళ్లను వదులుకొని పస్తుపడి పడదెబ్బలు తింటినిగదా” అని యూరిడుచుఁ బోయెను.

గీ॥ ఒరునిమాట తీరు • నరయకనమ్మిన
వాఁడుమోవపోయి • కీడుఁబొందు
తలుపునొద్దనుండి • దాదిమాటలునమ్ము
కొన్ననక్కబూచి • తిన్నఁబడెనె॥

౪౦. దేగ, తాఁబేలు

ఒక తాఁబేలు పైకెగురఁగోరెను. కాని దానికి తెక్కలు లేకుండుటచే వీలై నది కాదు. ఆదారిని బోవుచున్న యొక దేగను జూచి యాతాఁబేలు “అయ్యో వీవీపుపై నన్నెక్కించుకొని నేను గోరినచోట్లు నాకుఁ జూపెదవేని వీకు వెలలేని ముత్తెములపేరుఁ గామకగా నిచ్చెదను. నా కోర్కీఁ తెల్లించెదవా!” అని యడిగెను. అందుకాదేగ యొప్పి వీపుపై దానిని బెట్టుకొని యది కోరిన చోట్లు దానికిఁ జూపించి క్రిందికిదించి దానితో “వీడీ నాకిచ్చెద నన్న కామక!” అని యడిగెను. అది విని యేమియుఁదోచక

తాబేలు దాగుకొనబోయెను, అప్పుడా తాబేలును దేగ గొళ్ళతో
జీల్చి చంపి పగదీర్చు కొనెను.

గీ॥ చేతకావినది • జేపెదనవి పల్కి
నెఱవలేనివాడు • చెరువుగొనును
దేగవీపుమీద • వేగినతాబేలు
మాట జరుపలేక • చేటుగొనదె॥

శీ. గాలి. ప్రౌద్ధ

ఒకప్పుడు ప్రౌద్ధుడు జలిగాలియు నొకరితో నొకరు
హెచ్చుతగ్గులకై పందెమాడుకొనుచుండిరి. వారిలో జలిగాలి
యొక బాటసారిని జూచి ప్రౌద్ధుతో “ఈ బాటసారి కప్పుకొనిన
బట్ట పారవేసుకొనునట్లు నేను చేయుదునా? ఏమి పందెము?” అని
యా బాటసారి వదలునట్లు చెలరేగి అవ్వసాగెను. అప్పుడా
బాటసారి బట్టను మఱింత గుత్తముగాఁ గప్పుకొనెను. పిమ్మట
ప్రౌద్ధు చలిగాలిని జూచి “నేనుగూడ జూచెదను. ఈ బాటసారి
మఱింత కప్పుకొనునా?” యని యుడుకెత్తునట్లెడగాచెను.
అప్పుడా బాటసారి పైబట్ట దబ్బువఁ బారవేసి యొక చెట్టువీడను
గూర్చుండెను.

గీ॥ గొప్పవారు తగవు • గొనునప్పు కక్కువ
వారిపైవికత్తి • నూలుచుండ్రు
మొనసిత్తోడ్డుగాలి • యను బ్రౌద్ధునుంబంత
మాడిబాటసారి • కడలువిడరె॥

౩2. సింగపుఁదోలును గప్పుకొనిన కుంటిగాడిదె.

ఒక కుంటిగాడిదె యొక సింగపుఁ దోలును జూచి తనపై దొడుగుకొని పఁడిన చేలను మేయుచు విచ్చలవిడిఁబోలముల వెంబడిఁ దిరుగఁజొచ్చెను. దానినిజూచి సింగమనుకొని యంద ఱును గడగడపడఁకుచుఁ బరుగిడఁ దొడగిరి. అంతటఁగొన్నాళ్ల కొక చాకలవాఁడు గాడిదెలమందను రేవునకుఁ దోలుకొని పోవు చుండెను. ఆ చెంతనే మేయుచున్న యా గాడిదె తన తోటి గాడిదెకూఁతలు విని తానుగూడ యొకలు మఱచి కూయసాగెను. అదివిని యా చాకలవాఁడు పొడవుగానున్న చెవులనుబట్టి దానిని గాడిదెగానెంచి దానియొద్దకుఁ బోయి “ఓ పాడుగాడిదే! సింగపు దోలును గప్పుకొని యందఱుం బెదిరించు చున్నావా?” అని వప్పుచు దానిని దుడ్డుతో మొత్తి తోలాడ్చి మందలోఁ గలిపెను.

గీ॥ దేనిగొప్పఁజూపఁ + బూనినల్లరిలోన
వాలకంబువేయు + వాఁడు చెడును
కుంటిగాడిదె బలు + గొప్పకై సింగపుఁ
దోలుఁదొడ్గి యిడును + పాలుగాదె॥

౩3. పెంకె కుక్క

ఒకఁదొక కుక్క ను బెంచెను. అది మిగుల చెడ్డది. తనుక దాని పెంకెతన మడుచుటకై మెడలో నొక దుక్కను గట్టెను. అది గొప్పయనుకొని యాకుక్క తక్కినకుక్కలతోఁ దిరుగుట

తన పరువునకుఁ దక్కువయవి యెంచి యొంటిగాఁ దిరుగఁ జొచ్చెను. అప్పుడొక ముసలికుక్క దానిని జూచి “ఓరీ నిన్నుఁ బెంచినవాఁడు నీ పెంకెతన మడంచుటకై నీకీ దుక్క గట్టినాఁడు కాని నీ గొప్పకుఁ గాదు సుమా” అని తెల్పెను.

గీ॥ తనకుఁగఱగు తెలివి , తక్కువ గొప్పగా
నెంచుచేనటి యీన , దించఁబడును
మెడనుదనకుఁగట్టఁ , బడినట్టి దుక్కను
బొగడుకొనెడుకుక్క , తెగడఁబడదె॥

34. ఇద్దఱు బాటసార్లు. వెలుగుబంటు

ఇద్దఱొక యడవిలో నడచుచుండిరి. వారొకరి నొకరు విడువకుండునట్లు కట్టుఁగట్టుకొనిరి. అంతట వారికొక వెలుగు బంటువచ్చి వచ్చెను. అప్పుడందులో నొకఁడు పరుగెత్తియొక చెట్టెక్కిపోయెను. రెండవవాఁడు కాళ్లువాచి యూపిరి విగించి చచ్చినట్లు క్రిందఁ బడుకొనెను. అంతట వానియొద్దకా వెలుగు బంటువచ్చి వానియొగము మీఁదఁ దనమూతిఁబెట్టి చచ్చినాఁ డను కొని విడిచిపోయెను. పిమ్మటఁ జెట్టు మీఁదివాఁడు క్రింది వానియొద్దకువచ్చి “ఓరీ నాతోఁజెప్పవా! ఆ వెలుగుబంటు నీచెవిలో నేమి గుసగుసలాడెను!” అని యడిగెను. అదివిని రెండవవాఁడు “మఱేమియుఁగాదుగాని నీవంటి పిఱికివాని నెన్నటికినీ నమ్మ వద్దని చెప్పెను.” అని సలికి లేచి పోయెను.

గీ॥ తెలివిమాలిపిటికి , దేబెతోనే స్తంబు
చేసికొనెడువాఁడు , మోసపోవు
దిట్టతనములేని , యట్టివానిన్నాడు
వాఁడు వెలుగుబంటు , పాలఁబడఁడె॥

35. బిందె, కడవ

ఒకయేటియొద్దన మంటికడవయు, నిత్తడిబిందెయు
ఁబడెను. అంతట నేఱుపొంగ నీరెండును నడుమఁబడి కొట్టుకొని
పోవుచుండెను. అప్పుడా కడవ బిందెతో “అయ్యా నా పనియేమి
కాఁదలఁచినదో గదా” అని వడఁకుచుండెను. అది విని బిందె
కడవతో “నేను దగ్గఱనుండగా నీకెందుకీ-తల్లడము! నాకు
మఱింత చేరువగా రమ్మ అని పిలిచెను. అప్పుడాకడవ బిందెతో
“నావడఁకంతయు నీదాపునుబట్టియే. విన్ను బతిమాలు కొనెదను,
నాయొద్దకురాకు నన్నొంటిగా సాగవిమ్ము” అని తొలఁగిపోయెను.

గీ॥ ఈడుకానివాని , తోడ నేస్తమునకు
నేరుపుగలవాఁడు , చేరఁబోడు
బిందెవరికిఁ దన్ను బిల్వనట్టేటిలో
మట్టికడవ బోవ నెట్టుకొనెనె॥

36. నెమలి, పెద్దేటి కొంగ

ఒకప్పడొక నెమలి యొక పెద్దేటికొంగనుజూచి తన
గొప్పను గనుపఱిచి దానిని వెక్కిరించుటకై పురివిప్పి యాడఁ

దొడఁగెను. అదిచూచి కొంగ నెమలితో “ఓహో నా ముందా నీ బదాయి! పిల్లలుకూడ నవ్వునట్లు నీవీవు తెన్నీ వెఱుంగ తెకతెకలాడుచున్నావు. చాలుఁ జాలు నీ బండారము బయల్పెనది ఇక నూరకుండుము, విచ్చలవిడి చెంరేఁగి యెగిరి తిరుగు నన్ను నీకుఁ దోడెగతాళికూడఁ జేసెదవా?” అని నవ్వుచుఁ బాటిపోయెను.

గీ॥ ఒకవికొక్క నేరు + పువ్వి యెఱుంగని
దేబెగోఁటుఁజూపి + తెగడఁబడును
కొంగయొద్ద నెమలి + గొప్పకై పురివిప్పి
యాడియెక్క సక్కె + మాడఁబడదె॥

37. చింతచెట్టు. తెల్లు దుబ్బు

ఒక యేట యొడ్డునఁ జింతచెట్టుకటి గాలికి విరిగి యేఱఁబడి కొట్టుకొని పోవుచు నా యొడ్డుననే చెక్కుచెదరక నిలిచి యున్న తెల్లుదుబ్బును జూచి “ఏమీ చింత. వాయంత వానివే కూకటివేళ్లతో నూకలాగిన పెనుగాలి కొకింతయైనఁ బెదరకున్నావు” అని యడిగెను. అందుకాదుబ్బు చింతచెట్టుతో “అయ్యా గొప్పవాని నెదిరించక లొంగి తిరుగువాఁ డెన్నటికిని జెనఁడు సుమా” అని తలయూచి పలికెను.

గీ॥ లొంగితిరుగుచోట + లొంగకయేదిరెడు
వాఁడుతప్పకెప్పుడు + కీడుఁబొందు
పెద్దగాలికెదిరి + విఱ్ఱవీఁగినచింత
వేళ్లతోడఁగూడ + బెఱుకఁబడదె॥

98. పులి, వజ్రు

ఒక విలుకాఁడఁడవిలో వేఁటాడఁదొడఁగెను. అప్పుడురేళ్లు
దున్నలు, కణుజులు, కాటుదున్నలు గొఱిపోతులు, పందులు
మొదలగునవి యఱచుచు నలువైపులఁ బరుగెత్త సాగెను. అది
చూచి యొక పెద్దపులి వానితో “నేనుండఁగా మీరు జడియనేల,
తెప్పపాటులో, నా వేఁటకానిఁ బట్టితినెదను” అని చెప్పి నోరు
తెఱచి చెంగు చెంగున దాఁటుచుండెను. అంతట నొక పెద్దకోరి
వచ్చి దాని రొమ్ము దూసికొని పోయెను. అనొప్పి తోఁబులి కదల
లేక కాటుబొబ్బలు పెట్టుచుండెను. అదివిని దానియొద్దకొక
వజ్రువచ్చి “అయ్యో నీయంతవాని నిట్లు చేసినవాఁడెవఁడు
చెప్పుమా, యెంతపని జరిగెను” అని వగచెను. అందుకాపులి
కన్నీరువంచుచు “అహా యెంత తెలివి మారినవాఁడను, ఒడలు
క్రొవ్వు గవ్వకై న నక్కఱకాదుగా. ఆ విలుకాని నేర్పుగదా
నన్నింత చేసెను” అని యేడ్చెను.

గీ॥ కండక్రొవ్వుతోడఁ , గావకనేర్పిన
వాని నెదురుకొనెడు , వాఁడు చెడును
వేఁటకానినెదిరి , విజ్ఞప్తిగినపులి
కోరిదాఁకనేలఁ , గూలిపోదె॥

99. సింగము, నాలుగాఁబోతులు

ఒక యడవిలో నాలుగాఁబోతులు జట్టుకట్టుకొని యొక్క
చోటనే కలసి మెలసి తిరుగుచుండెను. అదిచూచి యొక సింగము

“అహ! ఈ నాలుగంటోతులు తోడునీడలవలె నొకదాని నొకటి విడువక తిరుగుచున్నవి. ఈ నల్గింటితో నొకమాటు పోట్లాడఁ జాలనుగదా. కనుక నీవిలో నీనికిఁ బొరలుపుట్టించినచో దేవిమట్టు నకది యొంటిగా దొరకును” అని తలఁచి యా నాలుగంటోతులతో మొట్టమొదటఁదానుఁ బొత్తుగానుండి తుదకానల్గింటితో నొకదానితో నొకదానికిఁ బడకుండఁ జేసెను, పిమ్మట నానాల్గును దేవిమట్టుకది యొంటరిగా మేయుచుఁ దిరుగఁజొచ్చెను. ఆ వెనుక సింగ మొక్కొక దానినే తేలికగాఁ జంపి తినివేసెను.

గీ॥ జట్టుదారులొరువి + చాడీలు వివివిడఁ
బడినవారికెల్ల + విడుమవచ్చు
కొండెములనునమ్ము + కొనెన యాఁబోతులు
పొత్తుమాని తిరిగి + పొలసిపోవె॥

40. కాకి, చెంబు

ఒక కాకి మిగుల దప్పితో నీటికై నలువైపులు కవిపెట్టుచు నొకచోటఁ చెంబులో నీరుండఁజూచి త్రాగుటకు తొందఱతోఁ చెంబువద్దకు వచ్చి కానియంచుపై నిలఁబడెను. అది మెడయెంత వంచినను దాని మాక్కునకు నీరందీ యందనట్లుండెను గాని పీల్చుటకు నీలుకారేదు, పిమ్మట గాకి చెంబు నొత్తిగిల జేయఁబోయి, యట్లు చేయఁజాలక, యాదగ్గరనే యున్న కొన్ని చిఱురాళ్ల నొక్కొకటిగాఁ దెచ్చి యాచెంబులోఁ బడవేయఁ జొచ్చెను, అం

తటఁ గొంతనేపటికి చెంబులోని నీరంచుల యొద్దకు వచ్చెను.
అప్పుడు దప్పితీర్చుకొని యాకాకి యెగిరి పోయెను.

గీ॥ నేర్పుగలుగువాఁడు • నెఱవేఱునందాకఁ
బనికిఁజొచ్చికోర్కిఁ • బడయుచుండు
మూతికందనట్టి • ముంతనీటను రాలు
గూర్చి కాకిదప్పి • తీర్చుకొనదె॥

41. బండివాఁడు వేల్పు

ఒకఁ దొంటిగా నడవిలోనుండి యూరున కొక బరువు
బండిని దోలుకొని పోవుచుండెను. ఆబండినకొంతమేర సాగ
నొకచోట నూదినేలలో నిరుసుల మోయ కూరుకొని పోయెను.
అప్పు డాబండివాఁడు “అయ్యో! దయ్యమా! ఆహదేవరా! నీవై న
జాడవా! ఈ నట్టడవిలో నీవు దప్ప నాకెవరున్నారు” అని యేడ్చి
యేడ్చి తోడేమియుఁ గానక బండిదిగి యొకచేత నుండఁబట్టుచుఁ
దక్కినచేతఁ గఱ్ఱతోఁ బోతులను గొట్టెను. అప్పుడాబండి బాద
మండి తప్పింపఁబడెను. పిమ్మట వాఁడు బండిని దోలుకొని
పోయెను.

గీ॥ తనదులాగుకొలఁదిఁ • బనిపేయకుండిన
వానిమొఱ్ఱనెవ్వ • రైనవివరు
ఈవిలోనిబండి • నూర్చకవేల్పును
వేఁడుబండివాఁడు • తోడుగ నెనె॥

42. బంగారు గ్రుడ్లు పెట్టుబాతు

ఒకఁడొక బాతుపిట్టను బెంచెను. అది పూటకొకబంగారు గ్రుడ్లు చొప్పునఁ బెట్టుచుండెను. అంతతోఁ దనివితీరక వాఁడా బాతుకడుపులోని బంగారు గ్రుడ్ల నన్నిటి నొక్కమాటే తీసికొనఁ దలఁచి దానిని జంపి కడుపు చీల్చెను; కాని వానికందులో నొక గ్రుడ్డుఅయిన దొరకలేదు.

గీ॥ తనకుఁగలుగుదాని + దబ్బున హెచ్చింపఁ
బానునట్టివాఁడు + మోసపోవు
ఒక్కమొగివిబసిడి + నొందఁగబాతును
జీర్చువెడఁగు మొదలు + చెఱుచుకొనఁడె॥

43. నక్క. పిల్లి

ఒక నక్క పిల్లినిజూచి “ఓయీ! నీవయి తెవరై నవచ్చి వపు దెట్లు కాచుకొనఁగలవు.” అని యడిగెను. అందుకాపిల్లి “నాకొక్కదారితప్ప మఱేమియుఁ దెలియదు” అని చెప్పెను. అదివిని నక్క “అయ్యో యింతే - నాకు వేయి చిక్కులు తెలి యునుగదా, నీవందులోఁ గొన్నియైన నేర్చుకొనరాదా?” అని యీనడించెను. ఇట్లా రెండును మాట్లాడుచున్నపుడే కొన్ని వేట కుక్క లారెంటివైకి వచ్చుచుండెను. అంతటఁబిల్లి దబ్బున తెచ్చెక్కిపోయెను. నక్క కుక్కలకుఁజిక్కి చంపఁబడెను.

గీ॥ ఎల్లవారికన్న • నెక్కుడుచిక్కులు
తెలియుననెడువాఁడు • పొలసిపోవు
పిల్లియొద్దరేఁగి • పెంకెమాటలు ప్రేలు
నక్క కుక్కలకును • జిక్కిపోదె॥

44. ముసలివాఁడు, చావు

ఒక ముసలివాఁడు కడుపునకు జరుగక కఱ్ఱలమ్మకొని బ్రతుకుటకై యడవికిఁబోయి కొన్ని కట్టెలను విఱచి మోపుకట్టి నెత్తిపై కెత్తికొనఁజాలక, “ఓ చావా! నీవైన రావా నేనెన్నాళ్లీ యిబ్బంది పడఁగలను” అని యేడ్చుచుండెను. అంతట వాఁడు కోరినట్లు చావువచ్చి వానియెదుట నిలఁబడి “ఓరీ నన్నెందుకు పిలిచినావు” అని యడిగెను. అప్పుడా ముసలివాఁడా చావునుజూచి బెగ్గడిలి గడగడ వడఁకుచు “అయ్యా మఱిందుకుఁగాదు. ఈ మోపెత్తుకొనఁజాలను, దీవినానెత్తికెత్తెదవా?” అని వేఁడు కొనెను.

గీ॥ తనదుబ్రతుకువఁదీపిలే • దనెడువాఁడు
చావుచేరంగవచ్చినఁ • జావలేఁడు
చావఁగోరివ ముదుసలి • చావుతన్ను
గదియవచ్చిన బెగ్గిలి • కాపుమనఁడె॥

5. వలపు గల సింగము

ఒక సింగ మొకకొండవాని కూతును జూచి వలచి యా కొండవానితోఁదన కోర్కీఁ దెలిపెను. అప్పుడా కొండవాఁడు

మిగుల జడిసి యేమియును దోచక కొంత సేపటికి తెలివితెచ్చు కొని యా సింగముతో “అయ్యా నీవు నాకల్లుండవగుటకన్న నాకు గొప్పమతేమికద్దు, కాని యిందునకొక యిబ్బంది యున్నది. అది నీవు గడిపెదవేని ఏక నాకుఁ గావలసినదేమి”! అనెను. అదివిని సింగము “ఏమా యిబ్బంది”! అని యడిగెను. అందుకా కొండవాఁడు “అయ్యా మతేమియు లేదు కాని, నాపిల్ల పువ్వు వంటిది. నీగోళ్లఁగోఱఁజూచి వడఁకుచున్నది, అవి తీసివేయించు కొనెదవేని నీకోర్కికి నా యడ్డేమియును లేదు” అని వేఁడెను. అందుకా సింగమొప్పి తనగోళ్లఁ గోఱఁచు వాచిచేఁ దీసివేయించు కొనెను. ఏమ్మటఁ గొండవాఁడు వచ్చుచు సింగమును దుడ్డుతో మొత్తి పాఱఁదఱిమెను.

గీ॥ తెలివితప్పిపిచ్చి + వలపుతోనుండెడు
వాఁడుమోసపోయి + కీడుఁబొందు
కొండవానికూఁతుఁ + గోరుసింగముతవ
గోళ్లుకోఱరాల్సి + కొట్టఁబడదె॥

46. ఆఁడుపంది, ఆఁడుసింగము

ఒక యాఁడుపంది యొక యాఁడు సింగమువద్దకుఁబోయి “అమ్మా వింటివా-యేటికి రెండుసార్లు కనెదను. కాన్పు కాన్పు నకుఁ బది కూనలకుఁ దక్కువ పెట్టను. నీకుఁబేగు గొప్పగాని, యేటి కొకసారియైనను గనలేవు - ఒకప్పుడు కంటివేని నొక కూనకు మించి పెట్టలేవు” అని యీసడింపుగాఁ బలికెను.

అవుడాసింగము నవ్వుచు “ఓ పాదుసందీ నీ వెన్నికూనలు పెట్టి
వప్పటికేనుఁగులను జంపి తినుకూనను గనుట నీతరమా! పోపో
వీట్రతుకు నీవు చూచుకొమ్ము” అని గద్దించెను.

గీ॥ హెచ్చుదగ్గుఁదులువ • యెక్కుదుమొత్తము
వలనఁజూచుఁగాని • విలువఁగనఁడు
ఓక్కకూనసింగ • మొదవించుననియిన
డించువందివాసి • వెంచుకొనెనె॥

47. రెండు కప్పలు

ఒక వేసవియందు రెండు కప్పలు జట్టుకట్టుకొని, చెలు
వులు. మడుగులు, దిగుడుబావులు. కోనేళ్లు, బట్టెలు, బందలు
వెదకివెదకి యెందును నీరుగానక తిరిగితిరిగి, తుద కొకనూతి
కడకు వచ్చి దాని గట్టుమీఁద నుండి, లోపల నీరుండుటఁజూచి
యొకదానితో నొకటి “ఓరీ దీవిలో మనముండినట్లయిన బాగుం
డునుగాని, యిదియుఁగూడ నెండినచో మనము పైకిరాలేక చచ్చి
పోవలసివచ్చును” అని యనుకొని యింకొక చోటికిఁబోయెను.

గీ॥ వెనుకముందుచూచు • కొవిశొందజనడక
తెలివిగలుగువారు • తిరుగుచుండు
ఉండవిల్లులేక • యుండియుఁగప్పం
జట్లునూతనులుక • నెట్లుకొనెనె॥

48. పిసినిగొట్టు

ఒకని కొకచోటఁ గొంత సొమ్ముదొరికెను; కాని వాఁడు దానిలో నొక దమ్మిడియైనను ముట్టుకొనక యడుగుకొని బ్రతు కుచుఁ దనసొమ్ము నొకచోటఁ బాతిపెట్టి పూటపూటకా చోటును జూచి ముచ్చటపడుచుండును. అంతటఁ గొన్నాళ్లకాకిటుకు విం కొకఁడు తెలిసికొని యాసొమ్మును ద్రవ్వి యెత్తుకొనిపోయెను. ఆ మఱునాఁడా పిసినారి గొట్టెప్పటివలె వచ్చి చూచుకొని యక్కడ సొమ్ములేనందున “అయ్యో నాసొమ్మో, నాసొమ్మో” అని యేడ్వసాగెను. అదివిని వాని పొరుగువాఁడువచ్చి “ఓయీ యెందుకాలాగు మొట్ట పెట్టెదవు. నీ సొమ్మక్కడనే యున్నదను కొనఁ గూడదా. మునుపటివలె నా చోటును జూచుకొనుచు ముచ్చటపడరాదా! దానిలో నొకగవ్వయైన నీవు తీయఁదలచు కొనలేదు గదా. తినలేని యేడుపెందుకు” అని వాని పిసినితన మునుగూర్చి చీవాట్లు పెట్టెను.

గీ॥ ఒరులకొనఁగఁబోక • యున్నసొమ్ముమదినఁ
 పోవివాఁడుతుదకు • మోసపోవుఁ
 కుడువలేకడల్పు • గోల్పోయిపిసినారి
 గొట్టనెత్తినోరుఁ • గొట్టుకొనఁడె॥

49. పేఁకుచెట్టు, చిట్టివాఁక తుప్ప

ఒక పేఁకుచెట్టు విచ్చలవిడిఁ దనగొప్పఁదాఁజెప్పుకొను చుండెను. అప్పుడు దానిని జూచి యొక చిట్టివాఁకతుప్ప ‘ఓహో

గొప్పజెప్పుకొని విజ్ఞప్తిగచున్నావా? నీ యొద్దు పొడవుఁజూచు
కొని బడాయి కొట్టుచున్నావుకాని యెప్పటి కేమివచ్చునో తెలిసి
కొనవుగదా రేపో మాపో నీ పాట్లు గొడ్డలికెఱుక' అని తగినట్లు
మాటి చెప్పెను.

గీ॥ తనకుఁదానెపొగడు , కొనునట్టివానికిఁ
దెలివిగలుగువాఁడు , తెలియఁజేయు
గుట్టుమాలిపొగడు , కొనుపేఁకునకునూటిఁ
జిట్టివాఁకతుప్ప , చెప్పలేదె॥

50. ఎద్దు, మేఁక

ఒక సింగ మెద్దును వెనుదగులుచుండెను. అప్పుడాయెద్దు
తప్పించుకొనుటకుఁ జెంతనున్న యొక కొండయొండలోనికిఁ
బోయెను. అచ్చటనున్న యొక బారకొమ్ముల మేఁకపోతా
యెద్దును లోనికి రాకుండ గదిమి యెగిరి పొడువఁబోయెను. దానిని
జూచి యెద్దు మేఁకా నీపోటు తనమును నీకేమాపించెదను; ఈని
యిప్పుడు నీలుకాదు" అని యింకొకచోటికిఁ బాఱిపోయెను.

గీ॥ వంతతోడుత నొకగొప్ప , వాఁడుతనదు
చెంతఁజేరినఁ జెనఁటిబి , ల్రంతుసేయు
కొదమసింగంబునకు నెద్దు , బెదరిమేఁక
వట్టుఁగోరివనదిమిట్టి , మిట్టివడదె.

౪1. పిల్లి, ఎలుకలు

ఒక యింటిలోని యెలుకలు తమ్ముఁ బట్టితినుచువచ్చిన పిల్లికిఁ దొరుకఁబోక మిద్దెపైకిఁబోయి క్రిందికి దిగకుండెను. అది తెలిసి యాపిల్లి కాళ్ళు పాఱఁజొచ్చిపెట్టుకొని వచ్చినట్లు వారకము వేసెను. ఆ అక్కుఁగనుఁగొని యెలుకలు మఱి క్రిందికి దిగ లేదు. అప్పు డాపిల్లి యిఁకఁదన వారకము చెల్లదనుకొని మఱి యొకచోటికిఁ బోయెను.

గీ॥ ఇమ్మెఱింగివగఱు + వమ్మకుండెడువాని
ప్రక్కమోసగాని + అక్కువడదు
తెలివిగలిగినమిద్దె + దిగనియెల్కలకడఁ
దిల్లివారకంబు + చెల్లినదియె.

౪2. గుడ్డిగంటి దుప్పి

ఒక యడవిలో నొక దుప్పికలదు. దాని కొక కన్ను గుడ్డి. కనుక నది తన గుడ్డికంటివై పెవరైన వచ్చి తన్నుఁ గొట్టివేయుదురని యెంచి మున్నీటి ప్రక్కకా గుడ్డికన్నుఁ బెట్టు కొని మంచికన్న డవి వైపునకుఁ ద్రిప్పి మేయసాగెను! కాని, కవికరమా దుప్పిని గడలిప్రక్కనుండియే వేఁటకాండ్రు తెప్ప యెక్కి వచ్చి గుండుతోఁ గొట్టి చంపిరి.

గీ॥ నేర్చుతోడఁదిరుగ , నేర్చినవాడైనఁ
దనదుచావుఁదప్పు + కొనఁగలేదు

కడలిపై పు గుడ్డి • కన్నిడుకొని మేయు
గడుసుదుప్పితన్ను • గాచుకొనెనె॥

గీ॥ కుందేలు, పిచ్చుక

ఒక పెద్దదేగ యొక చెవులపిల్లిని దన్నుకొని పోవుచుం
డెను. అదిచూచి యొక పిచ్చుక “ఏమింత చేతఁగానివాఁడవీ
దేగవాతఁ బడినావు. దీనిని దుప్పించుకొనలేక పోతివా!” అని
యీసడించెను. అంతలో మఱియొక దేగ యాపిచ్చుకను గూడ
యెగరఁదన్నుకొనిపోయెను. అప్పుడా పిచ్చుక “అయ్యో నాపోత
రమే గదా నన్నింతచేసెను” అని యటచుచుఁ జచ్చెను.

గీ॥ చిక్కుకొనినవాని • నక్కటికము మాని
వెక్కిరించువాఁడు • చక్కబడదు
గొప్పదేగనోటి • కుందేటి నెకనక్కె
మాడుపిచ్చికపొగ • రూడిపోదె॥

54. ఎండ్రకాయలు

ఒకచోట రెండెండ్రకాయలు తల్లియును బిల్లియు నడువఁ
కొచ్చెను. అప్పుడాతల్లిపీత పిల్లితో “ఏమి నీకింతయాగడమా!
నేను నడచిన తెరువుననే పోవునున్నాడ నేలనడవవు!” అని
కసరెను. అందుకాపిల్లి “అమ్మా వెనుకకు నడవఁటోక. ముందు
నకు నడచుతీరు నీవు నాకుఁ జూపించెదవేని నటులనే నడచెదను”

అని యనెను. అప్పుడా తల్లిపీత తానుచెప్పినచోప్పునఁ దానే నడవఁజాలక సిగ్గుపడెను.

గీ॥ తనకుఁగల్గినట్టి • తప్పులేయొరువకుఁ
గలుగఁజూచెనఁటి • యలుగుచుండుఁ
తల్లిపీత తనదు • పిల్లను నడవడి
దిద్దుకొమ్మటంచుఁ • దిట్టలేదె॥

శ్లో. దొంగ పిల్లవాఁడు

ఒక దొంగ యొకచోటఁ గొంతపొమ్ము దొంగిలించుకొని యొకనూతిచెంతకు వచ్చి పొమ్ము లెక్కపెట్టుకొనుచుండెను. అనూతిగట్టువనేయున్న పండ్రెండేండ్ల యీడుగల పిల్లవాఁడొకఁ డా దొంగను జూచి గోలుపెట్టి యేడ్వసాగెను. వానిని జూచి యాదొంగ “అబ్బాయీ యెందుకేడ్చుచున్నావు!” అని యడిగెను. అందుకా చిన్నవాఁడు “అయ్యో నాఱవయుంగరము దీనిలోఁ బడిపోయెను. నాతండ్రి నన్నుఁ గొట్టివేయును” అని వెక్కి వెక్కి మఱింత బిగ్గరగా నేడ్చెను. అప్పుడా దొంగ, యుంగరముకూడఁ దాను తీసికొనఁదలఁచి “పిల్లవాడా! యేడుపు నూనుము. గడియలో నీయుంగరము నీకుఁదీసి యిచ్చెదను. నా మూట నీగట్టుపై నుంచెదను. చూచుచుండుమా” అని నూతితోనికి గుబ్బున నుఱికింపె. తరువాతి నాగడుసుపిల్లవాఁడు దొంగవాని మూటఁ దవనెత్తిపై బెట్టుకొని యొక పెద్దరాయి చేతఁబట్టుకొని నూతివైపు దొంగిచూచి “ఓరీ దొంగవాడా! నీతీరు నేనెఱుఁగు

దును. ఉంగరమున్నదేమో దానినిగూడ నెత్తుకొని పోవఁదలఁచి నావు కాని, వట్టిది" అనిచెప్పి తనచేతిరాయి నాలోతు నూతిలో ముగ్గి తేలుచున్న దొంగ నెత్తివై నెత్తివైచి పాటిపోయెను. పిమ్మట నాదొంగ సగముచచ్చి పై కెట్టులో వచ్చి "అహా! చేసి కొన్నది కుడువక తీరునా!" అని విలపించుచు బోయెను.

గీ॥ తానె టక్కరియనుతెగు , లూనియొరుని
మోసపుచ్చఁగఁ జనువాఁడు , మోసపోవు
బొల్లియేడుపునేడ్చెడు , పిల్లవాని
యుంగరముఁదీసికొనఁబోవు , దొంగచెడఁడె॥

56. వేలుపు, కఱ్ఱలుకొట్టువాఁడు

ఒకఁ డడవిలో నొక యేటియొద్దను నొకచెట్టు నతికు చుండెను. అప్పుడు వాని చేతి గొడ్డలి వినరువాటున వాని చేయి దప్పి యేటిలోఁ ద్రుళ్ళి లోఁతునీటఁ బడిపోయెను. అప్పుడు వాఁడే మియును జేయఁజాలక గుండెకొట్టుకొని మొఱ్ఱపెట్టసాగెను. ఆ యేడ్చు వేల్పు వినివచ్చి వాని నూరకొమ్మవి యేటిలో మునిఁగి యొక బంగారు గొడ్డలిఁజీసితెచ్చి "యిదిగో నీ గొడ్డలి" అని చేతికీఁబోయెను. కాని, వాఁడది తనదికాదనెను. పిమ్మట వేల్పు రెండవసారి మునిఁగి వానియనుసరి గొడ్డలిఁజీసితెచ్చి పుచ్చుకొమ్మ నెను. అప్పుడు వాఁడు మిగుల వేడుకతో దానిని బుచ్చుకొనెను. అందుకు వానిని వేల్పు మెచ్చి బంగారు గొడ్డలిఁగూడ వానికిచ్చి

పోయెను. పిమ్మటవాఁడు మఱింత వేడుకతో నింటికివచ్చి యిరుగు
 పొరుగులతో జరిగినదంతయుఁ జెప్పెను. అదివిని యొకఁడు
 తానుఁగూడ నొకబంగరు గొడ్డలి తెచ్చుకొనుటకై యడవికిఁ
 బోయి మునుపటి చెట్టుయొద్ద నీటిలోఁ దనయిననుపగొడ్డలిఁ బాఱ
 వైచుకొని గోలుగోలుమని యేడ్వఁదొడఁగెను. ఎప్పటివలె వేల్పు
 వచ్చి యొక బంగరు గొడ్డలి నీటిలోమునిఁగి తీసి “ఇదియే కాఁ
 బోలు నీగొడ్డలి” అని చూపించెను. అందుకు వాఁడు తొందఱతో
 “ఔను. నాదేనాదే” అని పుచ్చుకొనఁబోయెను. అప్పుడు వేల్పు
 వానితో “ఓరీ కల్లఁబోతా, నీకే గొడ్డలియును లేదుపో” అని యగ
 పడక పోయెను. పిమ్మట వాఁడు “అయ్యో మొదలుఁబోగొట్టు
 కొంటిని గదా” అని వగచుచుఁ బోయెను.

గీ॥ దబ్బరలువల్కి పెంపొందఁ , దలఁచుకల్లఁ
 బోతుకప్పక మొదటికి , మోసపోవు
 బొంకిబంగారుగొడ్డలిఁ , బొందఁగోరు
 వట్టి చెడుగొట్టు మొదలుఁబో , గొట్టుకొనడె॥

57. కొయ్య దేవర

ఒకనియొద్ద నొకకొయ్య బొమ్మవేలుపుండెను. దానిని
 వాఁడు రేపు మాపులు తచ్చి కొలుచుచుఁదనకెక్కువ సొమ్ము
 కలుగఁజేయుమని వేడుచుండెను. కాని, యెన్నొక్క కై నను దన
 కోర్కె నా వేల్పు చెల్లించకుండుటకు విసికి వాఁడా మొరటి
 దయ్యమును దుడ్డుతోఁ జిత్తుచిత్తుగాఁ గొట్టెను, అప్పుడా బొమ్మ

కడుపులో మిగుల బంగారు కానులు దొరికెను. అదిచూచి వాడు
“ఓ మొండి దయ్యమా నీకుఁ దగినట్లు చేసినప్పుడు కోరినదాని
కంటె నెక్కువ యిచ్చినావుగదా” అని నవ్వుచు సొమ్ముతీసి
దాచుకొనెను.

గీ॥ ఎంతబతిమాలు కొన్నఁగ , సంతవినక
మొత్తబడినప్పలొంగును , మొండివాడు
కొలిచివేడినవినకుండు , కొయ్యవేల్పు
మోదఁబడినప్ప బంగారు , మొత్తమిడఁదె॥

౪౪. గాడిదె ముద్దు

ఒకఁడొక చిన్నకుక్కపిల్లనుఁబెంచెను. అది వానితోడపైవి
గూర్చుండి వానిమూఁతి నాకుచు వానికి ముద్దు చూపుచుండును.
అదిచూచి వానివాకిలి చెంత తిరుగులాడు నొక గాడిదె తనలోఁ
దాను “ఓహో వీఁడికుక్కపిల్లకింత ముద్దుచూపుచున్నాడు.
నన్నేల ముద్దు చేయఁడు, నేనుఁగూడ దీనివలె వానిపై కెగఁ
బ్రాకి తోకనాడించుచు మూఁతినాకి ముద్దు చూపెదను” అని
యెంచి తోకమట్టనెత్తి కూయసాగి వాని యొద్దకు పరుగిడి
ముందుకాళ్లు వానిపై బెట్టి ముద్దు గునువఁబోయెను. అప్పుడు
వాడేమియును దోచక యొద్దనున్న వారిచే దానిని బడమోదిం
చెను. పిమ్మట గాడిదె “అయ్యో దెబ్బలుకొని తెచ్చుకొంటిని
గదా” అని యార్పుచుఁబోయెను.

గీ॥ తనకుఁదగని సాటిఁ • దలపోసిచెల్లవి
చనువుచూపఁబోవు • చెనఁటిచెడును
కుక్కపిల్లసాటిఁ • గోరుచుగాడిదె
ముద్దుగునియఁబోయి • మొత్తఁబడదె॥

౯౯, మేఁకపిల్ల, తోఁదేలు

ఒక మేఁకపిల్ల యింటికొప్పుపైకెక్కి క్రిందనున్న యొక తోఁదేలునుజూచి నోటికివచ్చినటు తిట్టుచుండెను. అప్పుడు తోఁదేలు దానితో “ఔరా నోటికి వచ్చినట్టెల్ల యుచుచున్నావు. నీది కాదీతప్పు నీవున్న చోటు విన్నింతచేసెను” అని పల్కిపోయెను.

గీ॥ అలఁతివానికెక్కు • వగు పొప్పుగల్గిన
దిమ్మవట్టియొరులఁ • దిట్టుచుండు
ఇంటికొప్పుమీఁద • కెక్కితోడేటిపై
మేఁకపిల్లమిట్టి • మిట్టిపడదె॥

౧౦౦. మిడుత, చీమ

ఒకమిడుత వేసవియందుఁ బాటుపడక హాయిగాఁ బాటల నాటలఁ బొద్దుపుచ్చి విమ్మటఁ జలిసాగినతోడనే గడగడ వడఁకుచుఁ దిండికై నలుచోట్లుచూచి యేమియుఁగానకయొక చీమల పుట్టకడకువచ్చి తనకు మేఁతకై యొకగింజ యిండవి చీమలను వేడెను. అప్పుడొకచీమ “అయ్యా కూడుకూర్చి యిప్పటికి దాచుకొనక వేసవినంతయు నాటపాటలఁగడవినావు. కనుక

నిప్పుడు నీకుఁ గూడు పుట్టనేరదు. నీపని పస్తే” అని పుట్టలోనికిఁ బోయెను.

గీ॥ మీఁదుతలఁపుమాని • మిగుల సోమరియయి
తిరుగునట్టివాఁడు • తిన్నబడఁడు
కూడుకూర్చు తటిని • గూర్చకాడుచుఁబాట
పాడుమిడుత చలిని • బస్తుపడదె॥

61. నక్క, కోడి

ఒక కోడి యొకపొడవు చెట్టుపైనుండి కూసెను. ఆకూఁత విసి యొకనక్క యాచెట్టుదగ్గరకువచ్చి తలయెత్తి కోడితోఅన్నా వినెన్నాళ్ళకుఁ జూచితిని. నీకూఁతవిని యెన్నియో పనుల మానుకొని నీతో నేస్తము కట్టుకొని పోదముని వచ్చితిని. వింటివా వింత. ఇప్పుడు నక్కలు, కుక్కలు, కోళ్ళు మొదలగునవి యన్నియు నొకదానితో నొకటి చెలిమిగా నుండుటకై కట్టుబాటు చేసికొన్నవి .కాబట్టియే నీ నేస్తముఁగోరి వచ్చినాను. ఔను మూన్నాళ్ళ ముచ్చటగదా యీబ్రతుకు. ఇందులో మనలో మనకు జగడములేల. క్రిందికిదిగుమా నాయనా విన్నొకమాఱు ముద్దుపెట్టుకొని పోయొదను” అని పిలిచెను. “మంచిది” అని యాకోడి యాకొట్టుచు మెడవంచి యింకొక వైపు పతికించుచుండెను. అప్పుడు నక్క “ఏమీ చూచుచున్నావు” అని యడిగెను. అందుకాకోడి “మఱేమియుఁగాదు కాని మనవేఁటకుక్క నేస్తములు చూచితివా నీకొఱకు కాబోలు నెంత తొందరిగా వచ్చు

చున్నవో” అని యనెను, అది విని నక్క “ఓహో నేవిఁకఁ బాటిపోవలెను. ఆ కట్టుబాటు వేఁటకుక్కలకుఁ దెలిసెనో లేదో” అని దబ్బున పాటిపోయెను.

గీ॥ తగవులొరులకొఱకుఁ • దాఁ జెప్పుచుండును
గాని మోసగాఁడు తానుగనఁడు
తనదు చెలిమిచేయు • మని కోడితోనక్క
మడివి వేఁటకుక్క • కడలిపోదె॥

62. గడ్డిమేటిపై నున్న కుక్క

ఒక కుక్క గడ్డిమేటిపైఁ బడుకొనెను. గడ్డిమేయుటకై యొక యెద్దక్కడికి వచ్చెను. అప్పుడాకుక్క యెద్దును గడ్డిమేయ నీక కఱవఁబోయెను. అందుకాయెద్దు నొచ్చుకొని “ఎంత యోర్వ లేవిదానవు. తినలేవి మొఱ్ఱ నీకెందుకు” అని యింకొకచోటికిఁ బోయెను.

గీ॥ తవకుఁ బికిరించి • దానినైనఁజెనఁటి
యొరులదీయఁజూచి • యోర్వలేఁడు
ఎద్దుగడ్డిమేటి • యెద్దకురాఁగవి
కనరికనరి కుక్క • కఱవఁబోదె॥

63. గువ్వ. దేగ, బోయ

ఒక గువ్వ నొకదేగ తన్నుకొనిపోవుచుండెను. అప్పుడా గువ్వదేగతో “అయ్యయో తల్లికొక్కఁడను. నన్ను జంపకు”

అవి మొఱ్ఱపెట్టుకొనుచుండెను. కాని, దేగ వినకుండెను. అంతట బోయఁదొకఁడా దేగనుజూచి కోలతో నేలను గూర్చెను. పిమ్మట గువ్వ పాటిపోయెను.

గీ॥ తనకుఁగ్రిందివానిఁ , దాఁగొట్టఁబోయినఁ
దనకుమీఁదివాఁడు , తన్నుగొట్టు
గువ్వనొడిసితన్ను , కొవిపోవుదేగను
బోయఁదొకఁడుచంపి , పోయెఁగాదె॥

64. చీమ, గువ్వ

ఒక చీమ యేటఁబడి కొట్టుకొనిపోవుచుండెను. అమీఁద నెగిరి పోవుచున్న యొక గువ్వ యా చీమను గవికరించి ముక్కునఁ గఱచి యెత్తి యొడ్డనఁ బకవేసి యాచెంతనేయున్న యొక చెట్టుపై వాలెను. ఆ చెట్లు దిగువ నొకబోయ పొంచి యా గువ్వ మెడకురిఁ దగిలిచఁబోవుచుండెను. అది చూచి యా చీమ దబ్బునవచ్చి వానితోఁ దొడలోఁ జిటుక్కునఁ గుట్టెను. అప్పుడు వాఁడురికొయ్యను విడిచి గోకుకొనుచుండెను, అంతట గువ్వ యా చప్పుడు తెలిసికొని యెగిరిపోయెను.

గీ॥ తానొరువిఁగావనొరుఁడును , దన్నుఁగాచుఁ
గావఁగవికరిమెల్లెడ , మావవలయు
వీటిలోమండి తనుఁ గాచు , మేటిగువ్వ
వలనుబడనీకచీమఁ కా , పాడలేదె॥

65, దేగ, కాకి

ఒక దేగ యొక గొట్టెపిల్లను దన్నుకొనిపోయెను. అది యొక కాకి చూచి యా దేగవలె తాను గూడ చేయ వేడుకపడి యొక పొతేలును గోళ్ళతో నెత్తబోయెను. అప్పుడు దాని కాళ్ళ పొతేలు బొచ్చులోఁ జిక్కుకొనెను. గనుక బైకెగరలేక తెక్కలు విదల్చుకొనుచుండెను. అదిచూచి యా గొట్టెకాపరి యాకాకిని బట్టి తనపిల్లల కాటకొఱ కప్పగించెను.

గీ॥ గొప్పవానిసాటిఁ , గోరి కొంచెమువాడు
చేతకావిపవిని , జేయఁజెడును
పెద్దదేగ గొట్టె , పిల్లనెత్తిన నది
చేయఁబోవుకాకి , చిక్కువడదె॥

66. పెంపుడు చిల్క

ఒకఁడొక చిల్కను బెంచెను, అది వానివలన మిగులఁ గూర్మితోఁ జూడఁబడియును గూటినుండి తప్పుకొని యెన్నఁడు పైకిపోవుదునాయని చూచు చెట్లో యొకనాడు పెంచినవాని కన్మొఱంగి గూటినుండి తప్పించుకొని యడవికిఁ బాటిపోయెను గాని దానివలన తీరుమాటల కలవాటుపడని యడవిపిట్టలు దానిని దమలోనికి జేరనీకుండెను. కనుక నది యొంటిగఁ దిరుగుచు గాలివానలకుఁ బాలై యాకలిదప్పికలకు లోనై “నన్నుఁ బెంచు వాని ప్రాపున హాయిగనుండక కోరి ముప్పుతెచ్చుకొంటినిగదా” యని విలపించెను.

గీ॥ తన్నుఁగాచువాని , దాపునువిడనాడి
తిరుగబోవువాఁడు , తిన్నబడఁడు
తన్నుఁబెంచువానిఁ , దప్పించుకొని చిల్కి
పైకిఁబోయి యిడుమ , పాఁతఁబడదె॥

67. కాఁపువాడు, వాని కొడుకులు

ఒక ముసలికాఁపువాడు చచ్చిపోవునపుడు తనకొడుకులను
జేరబిలిచి “అన్నలారా మనతోఁటలోఁ గొంతసొమ్ము మీకై
వాఁచినాను. మీరు తోఁటను గలయఁ ద్రవ్వెదరేని మీకది యెన్న
బడికై న దొరుకకమానదు” అని చెప్పెను. పిమ్మట వానికొడుకులు
తండ్రి మాట చొప్పున నానాఁడుందోఁటనంతయుఁ గలయఁ
ద్రవ్వచు వచ్చిరి. అందువలనఁ దోఁట బాగుపడి యేపేట
మిగులఁ బండుచువచ్చెను. అది చూచి తమ తండ్రి తమకు
సొమ్మెచ్చటను దాఁచలేదనియుఁ దాము పాటుపడి తోఁటనంతయు
దున్ని బాగుచేసికొనుటచే వింతరాబడి కలిగెననియును గాఁపు
కొడుకులు తెలిసికొని మఱింత పాటుపడి బాగుపడిరి.

గీ॥ పాటుపడినట్టి వారికిఁ , జేటులేదు
సొమ్మువారికిఁగలుగు నె , చోటనైనఁ
తండ్రిఁజూటలువిని తోఁటఁ , ద్రవ్విత్రవ్వ
కొడుకులందఱుఁకోరిక , బడయలేదె॥

68. ముసలివాఁడు, కొడుకులు

ఒక ముసలివాని కేడ్గురు కొడుకులుండిరి. వారొకరితో

నొక రెల్లపుడు జగడము లాడుచువచ్చిరి. అది చూచి యా మునలితండ్రి వారినందఱఁ జేరఁబిలిచి యొక్కొక్కని చేతికొక్కొక్క వంటకట్టెసిచ్చి విఱచుచునెను. అప్పుడు వారందఱె వని చేతనున్న కట్టెవాఁడు చులకగా ముక్కలు చేసెను. పిమ్మట వారి తండ్రి యావిఱువఁబడిన కఱ్ఱలనే మోపుకట్టి యొక్కొక్కని విఱువుమని చెప్పెను. కాని, యొకఁడై నను మోపును వంపఁజాలకపోయెను. అంతట తండ్రి వారితో "నాయనలారా, చూచితిరా విడిగనున్నకఱ్ఱ విఱువఁబడెను. కాని కఱ్ఱలన్నియుఁ గలిసి యున్నప్పుడొకరై న విఱువఁగలిగి నా రా!కాఁబట్టి మీలో మీరు పోరుపెట్టుకొని విడువదునప్పుడు విడికఱ్ఱలవలె మీరు చేటుఁగాంతురు. మీరందఱును గలిసి పొత్తుగానున్నయెడ మీకె వ్యరును గీడుగులుగఁజేయనేరరు" అని చెప్పి యొప్పించెను.

గీ॥ కూడికట్టుకటు , కొని యుండువారల
కెందునైనఁగీడు , చెందఁబోదు
ఒంటివిఱువఁబడిన , నంటకట్టెలుకట
పెనసియున్నయపుడు , విఱువఁబడెనె॥

69. ఏదుపంది, పాములు

ఒక యేదుపంది యుండఁజోటులేక పాముల బొరియ యొద్దకు పోయి యాపాములను దనకు చోటిమ్మని వేషుకొనెను. అందుకాపాములు వల్లెయని దానిని దమయింటనుండ విచ్చెను. పిమ్మట యేదుపంది తనముక్కు విప్పి చెలరేగి తిరుగఁజొచ్చెను.

అప్పుడు పాములన్నియు “ఏమిది నీవలన మాకుఁ జాలా
యిబ్బంది కలుగుచున్నది” అని యేడుపందితో ననెను. అదివిని
యా పంది “సరిసరి యెవరికిబ్బంది. నేను హాయిగానే
యున్నాను. ఇబ్బంది గలవారిక్కడ నేల యుందురు?” అని
గదిమెను.

గీ॥ క్రొత్తనేస్తకాని , గుఱ్ఱెఱుంగక నమ్మి
యిరవు విచ్చువారు , చెఱపుగొందు
ఏడుపందితోత , నెవని పాములు తమ
యిల్లునిచ్చిపిదప , నిడుమఁ గొనవె॥

70. అలఁకాపరి. పులి

ఒకఁడావులను బీడుపై మేపుచు నవ్వులాటకై పులిపులి
యని యఱచుచుండువాఁడు. అదివిని చెంతనున్నవారు పరు
గిడుచు వచ్చువారు. అదిచూచి వాఁడు “లేదు నవ్వులాటకై
యట్లంటిని” అని చెప్పుచువచ్చెను. ఇట్లు కొన్నాళ్ళు జరుగఁగా
నొకనాఁడు నిక్కముగాఁ బులియేవచ్చెను. అప్పుడు వాఁడు
మునపటివలెఁ బులిపులి యని కూయసాగెను. చుట్టుప్రక్కల
నున్నవారలెప్పటి యఱపేగదా యని యూరకుఁడిరి. అంతట
వానిని బులి యెత్తుకొనిపోయెను.

గీ॥ నవ్వులాటకనుచు , నలుగురితోఁగల్గి
చెప్పనట్టివాఁడు , ముప్పుబొందుఁ
పొలములోవఁబెద్ద , పులిదిగె ననిబొంతు
లాడుకాపు తుదకు , కిడు గవఁదె॥

71. చెవులపిల్లి, తాబేలు

ఒక కుందేలొక తాబేలుతో “ఓయీ కదలలేవు. మెదలలేవు. నాతోఁ బరుగెత్తఁగలవా ఆ కనుపడుచున్న చెరువునీరు ముందెవరు త్రాగెదరో పందెము వేసికొందమా” అని యెగతాళిగాఁ బలికెను. అందుకాతాబేలు చిన్నబోయి “నీతో బరుగెత్తఁగలనా? అని చూచెదను” అని చెర్వుకడకు గుసగుసలాడుచుఁ బ్రాకసాగెను. అప్పుడా చెవులపిల్లి “ఇదెంతపని యొక్కదాఁటునఁ జేరెదను. దీనివలెనే ప్రాక వక్కజలేదు గదా. కొంచెము హాయిగాఁ బండుకొని పిమ్మట దీని నోడించెదను. ఇహిహి యదెట్లు ప్రాఁకులాడుచున్నదో” అని నవ్వుకొనుచుఁ జెంతనున్న యొకపొదలోఁ బడుకొనెను. పిమ్మటఁ గొంతసేపటి కా తాబేలు చెర్వుకడకు చేరి పెన్కఁ దిరిగి చూచి కుందేలు రాకుడుటకుఁ తొంగుచు నీటిలోఁ జొఱఁబడెను. మఱికొంత తడవునకుఁ తొదలోఁగూర్కు పెట్టుచున్న కుందేలు మేల్కొని కన్నులునులిమి కొనుచుఁ జెంగుచెంగున దాటి చెరువుదాపునకు వచ్చెను. అప్పుడదివఱకే చెర్వునీటిలోఁ జొచ్చినతాబేలు కుందేటినిఁజూచి “ఓహో పడుకొన్నావా! పందెము మాట మఱచినట్లున్నది. ఇక నెన్నటికిని నావంటి చేతకానివాని నెకనక్కెమాడకు” మని సిగ్గు పడునట్లు చెప్పెను.

గీ॥ చేయలేకపోదు — నాయనిజాగును

నేయనాడువనివి , జేయలేడు

చెవులపిల్లి తడవు , సేసి తాఁబేటితోఁ
బన్నిదంబువేసి , తిన్నఁబడెనె॥

72. అంగూరుతోఁట, లేడి

కొందఱొక లేడిని పేటాడఁజొచ్చిరి. అది నలువైపులఁ
బరుగిడుచుఁ దుదకొక దాకతోఁటలో దాఁగుఁకొనెను. పిమ్మట
వారు దానికొకంతట వెదకుచుఁ గానక పోయినదనుకొని యా
అంగూరుతోఁటప్రక్క తోవనే పోవుచుండిరి. అంతట లేడి జంతు
తీరి మెల్లమెల్లగా దాకయాకులను నమలసాగెను. ఆ సడిఁగని
పెట్టి యా వేటకాండ్ల లేడి యక్కడనున్నదని యెంచి గుండు
తోఁ గొట్టిరి. ఆ దెబ్బతిని యా లేడి 'అయ్యో నన్ను దాచిన
అంగూరునే మేయుటచేతఁగదా నాకింతమూడెను.' అని యేడ్చుచుఁ
జచ్చెను.

గీ॥ తన్నుఁగాపాడు వానికిఁ , దగిలి కీడు
నేయువాడు తనంత నె , చేటుఁబొందుఁ
దన్నుబ్రతికించిగాచిన , దాకయనక
మేయసాగినలేడి చా , నేయఁబడదె॥

73. తాగుఁబోతు

ఒకఁడు త్రాగుఁబోతయి యొడలెఱుఁగక తిరుగుచుండెను.
వానియాలు వానికెంత మంచిగా చెప్పినను వాడు వినకుండెను.
అధియోగనాఁడు వాడు త్రాగి క్రిందఁబడి పొర్లుటఁజూచి వానిని

గాటియొద్దకుఁ గొనిపోయి గోతిలో దిగ విడిచి యొడ్డుననే కూర్చుండెను. పిమ్మట వాఁడు కొంత నేపటికి గొంతెండిపోవు చున్నదని యఱచెను. అప్పుడామె “యేమికావరె” నని యడిగెను. అదివిని వాఁడు “మఱేమియు నక్కఱలేదు. కాని బిడ్డెడు కల్గి చెదవా” అనివేదెను అందుకు నవ్వియామె “గోతఁబెట్టియైన విన్నుఁ గుదుర్చలేక పోతినిగదా” యని వానినింటికిఁ దోడ్కొని పోయెను.

గీ॥ తగవియలవాటువడిహడ్డు , మిగిలి నట్టి
వానిమరలింప నెవ్వారి , వఱసగాడు
గోతిలోఁ బెట్టియైనను , నాతిమగవి
త్రాగుఁబోతుదనమునకు , బాగుగవెనె॥

74. గొడ్డలివంతు

ఇద్దఱొక యడవిలో నడచుచుండిరి. వారిలో నొకఁడా దారిలో నొకగొడ్డలినిజూచి “ఇదిగో నాకొక గొడ్డలి దొరికెను” అనెను. తక్కినవాఁడు వానితో “మనకొక గొడ్డలి దొఱికితెననుము” అని తనకు వంతిమ్మనెను. అందుకు రెండవ వాఁడొప్పుకొనక జగడమాడుచుండెను. ఇట్లుండఁగా గొడ్డలి వాఁడు “ఎవఁడది నా గొడ్డలి నెత్తికొని పోవుచున్నాఁడు!” అని కేకలువేయుచు పచ్చుచుండెను. అప్పుడు గొడ్డలినంకించు కొన్నవాఁడు రెండవ వానితో “ఓరీ మనపైకెవఁడో పోట్లాటకు పచ్చుచున్నాఁడు. ఈ గొడ్డలి వాఁడు కాఁబోలు” అని యా గొడ్డలిని గిరిందఁబడ

వేసెను. అదివిని రెండవవాడు “నీతోఁ బోట్లాటకు వచ్చుచున్నాఁ
దు గాని నాతోఁగాదుఁ గొడ్డలి నీకుఁగదా దొఱికెను” అనెను.
అంతట గొడ్డలివాఁడా యిద్దరకును జెరియొక చెంప పెట్టుపెట్టి
గొడ్డలిని దీసికొని పోయెను. అప్పుడు వారిద్దఱు నొకనితో నొకరు
“అయ్యో సన్నసన్నగా గొడ్డలిని వంతుపంచి పెట్టుకొనక జగడ
మాడి దెబ్బలవంతు తెచ్చుకొంటిమి గదా’ అని వగచుచుఁ
బోయిరి.

గీ॥ మంచిచెడ్డలొక్క , మాడ్కిన జెరికాండు
వంతుపంచుకొనక , బాగుపడరు
దారిపడచుఱుట్టు , దారులు గొడ్డలి
కొఱకుపోరిచెంప , పెట్టుతినరె॥

75. బెస్తవాడు

చేపలు పట్టువాఁడొకఁడు నీళ్ళరేవున కెగువఁజేపలు
పట్టుటకై నీరరికట్టి కలంచుచుండెను. క్రిందిరేవున నున్నవారంద
ఱుత చెప్పినను మానక “నాకుఁ దోచినట్లు నేఁజేసెదను. నేఁజే
పలు పట్టకుండ నడ్డుటకు మీరెవ్వరి?”ని కసరెను.

గీ॥ తనకుమేలుకలుగు , నని వయివారికిఁ
జెఱపు సేయుచుండుఁ , జెనఁటివాఁడు
మీను దొఱకునంచు , మీఁదిరేవువనీరు
బెస్తవాఁడు కలియఁ , బెట్టిపోఁడె॥

76. కోడిపెట్ట, పాముగ్రుడ్లు

ఒకకోడిపెట్ట కొన్ని పాముగ్రుడ్లను బొదిగి పిల్లలు
చేసెను. ఆపిల్లలా కోడినే కఱచి చంపెను.

గీ బాగుచేసినట్టి , వానిమేలెంచక
చెడ్డవారువానిఁ , జెఱచుచుందు
కోడిపొదుగఁబాము + గుడ్డులు పిల్లలై
పెంపుమఱచి దానిఁ , జంపిపోవె॥

77. ఒట్టు

ఇద్దఱు కుఱ్ఱవాండ్రొక కజ్జెమువాని దుకాణమునకుఁ బోయి
బేరము చేయుచున్నట్లు మాట్లాడుచుండిరి. వారిలో నొకఁడు
రెండవవాని చేతికి నన్నసన్నగా నొక యప్పము విచ్చెను, వాఁడు
తన కచ్చలో దానిని దాచెను. అంతట నాయంగడి వాఁడు తన
యప్పములు లెక్కపెట్టుకొని యొకటిఁ గావక యా పిల్లల
వైపుతిరిగి “యేదీ నాయప్పము దొంగలించినారా” అని కను
లెత్తి చేసెను. అప్పుడు యప్పము దీసినవాఁడు తనయొద్ద
నప్పము లేదనియు రెండవవాఁడు తానాయప్పము దిన లేద
నియు నొట్టుపెట్టుకొనిరి. ఆ మాటలు విని యంగడివాఁడు
“మీయొట్లు చెల్లినేరవు, మీ మాటలే మీరు దొంగలవి చెప్పు
చున్నవి.” అని వారిబట్టలు తడిమి తనయప్పమును లాగుకొనెను.

గీ॥ మొససియానలుపైఁబెట్టి + కొనెడివారి
కల్ల లిసుమంతయైనను + జెల్లఁబోవు

ఒదిగియప్పము దొంగిలి • యొట్టువేసి
కొన్నబుడుతలదబ్బు • తెన్నబడెనె॥

78. దారికడ్డలాయి

ఒకచో నీళ్ళరేవునకుఁబోవు దారికడ్డముగ నొకరాయి
యుండెను. అది కాళ్ళకుదగిలి రేవునకుఁ బోవు సరించును బడు
చువచ్చిరి. ఒకడు దానిని బెఱికి యా దారిలోనుండి తొలగించి
పొయ్యెనెను. పిమ్మట వానినందఱును మెచ్చిరి.

గీ॥ దారికడ్డమైవ • దానినినేర్పరి
మిగులఁదొలఁగఁద్రోసి • పొగడఁబడును
నీళ్ళరేవుచెంతఁ గాళ్ళ • కడ్డగురాయి
బెఱికినై చువాఁడు • పెంపుఁగనఁదె॥

79. మున్నీరు త్రాగుట

ఒక చదువుకొన్నవాఁడు తప్పఁద్రాగి యొకట మఱచి
“నేఁద్రాగినంత నెవరైనఁ ద్రాగఁగలఁ?” అని యఱచు చుం
డెను. అప్పుడొకఁడు వచ్చి “అయ్యా యీ యూరిలో నందఱ
కన్నను మీరు గొప్పవారై యుండియు మేరిమిఱిన మాటలాడు
చున్నారు. ఎంత త్రాగఁగలరు?” అని యడిగెను. అ మాటకా
త్రాగుఁబోతు పెద్ద “కడలివైన నొకగుక్కతోఁ ద్రాగెదను.
వీరియెదుటఁ బందెము వేసెదవా? తిరిగిఁజెప్పు. సన్నెఱుఁగవా?”
అని యందరియెదుటను దాను మఱునాఁడు సముద్రమును ద్రాగు

టకుఁ బందెమొప్పుకొనెను. మఱునాడందఱును వింతజూచుటకై
 మూఁకమూఁకలుగ మున్నీటి దగ్గరకుఁబోయిరి. అప్పుడా చదువు
 కొన్నవాఁడేమియుఁ దోచక తన నెచ్చలికాని యొద్దకుఁబోయి
 “ఓరి యేమి వేయుదును? నేనేమన్నానో నాకుఁ దెలియదు.
 ఇప్పుడు నేను కడలిని ద్రాగవలెనఁట. అట్లు చేయకుండినచో జరి
 గిన మాటచొప్పున నా యిల్లు పుచ్చుకొనెదరఁట. నాకేమిదారి?”
 అని మొఱ్ఱ పెట్టెను. అందుకానేస్తకాఁడు “జడియకు. కడలి
 చెంతకుఁబోవుదమురా. ఏటిసీరు కలియని యచ్చకడిలి నీరిచ్చినచో
 మున్నీటి నంతయుఁ ద్రాగెదననుము. కడలిసీరంతయుఁ ద్రాగు
 టకుఁ గదా పందెము వేపితివి” అని యెత్తుచెప్పి వారి నందఱు
 యెదుటకుఁ దీసికొనిపోయి తాను జెప్పినట్లనిపించెను. అప్పుడంద
 ఱును మఱేమియు ననలేక నవ్వుకొనుచుఁ బోయిరి.

గీ॥ ఒడలెఱుంగక త్రాగిన • వెడగు తనకు
 చేతికానట్టి పనులను • జేయఁబోవు
 తమ్ముఁదాఁదెలియకయున్న • త్రాగుఁబోతు
 తగిలి మున్నీటి నెంతయుఁ • దాగుఁబోదె॥

80. రొట్టె గంప.

ఒకఁడూరికిఁ బ్రోవనెట్టుకొని యిరువురు కూలివాండ్రను
 విలిచి “యాబంగారు పెట్టె నొకఁడును, ఈ రొట్టెగంప నొక
 ఁడును మోపికొనిరండు” అని చెప్పెను బంగారు పెట్టె మోయు
 టకై వేడుకపడి దబ్బున నొకకూలివాడు దానినెత్తుకొనెను. రెం

డవవాఁడు కిటుకు తెలిసికొని రొట్టె గంపను దానెత్తుకొనెను.
పిమ్మట నానాటికి రొట్టెగంప తఱుగుచు వచ్చి దానిమోయువానికి
మిగుల జులకన యయ్యెను.

గీ॥ ఓర్చిమీఁడు తెలిసి , యుండెడువానికి॥
గలుగుచిక్కు తుదకు , గలుగఁబోదు
రొట్టెగంపమోయు , వట్టివానికినది
యరుగనరుగజులక , వయ్యెఁగాదె॥

81. పొడుము డబ్బి - ముక్కర్దము

ఒక ముసలివాఁడు చదివిచదివి పొడుముపట్టుపట్టి డబ్బిపై
ముక్కర్దముంచి పీల్చుకొనుచుండెను. అంతటఁ పొడుము డబ్బి
ముక్కర్దముతో “చాలుజాలు-దిగుదిగు-వానికిఁ దెలియదుగాని
నీ వెఱుగవా! నాకంటె నీ గొప్పయేమి! ఇదిగో చూడు నాపని
వచ్చివప్పుడు నిన్నేలాగూడలాగినాఁడో - నేనేలేకున్నచో వానికి
దెలివియెక్కడ!” అని గద్దించెను. అదివిని ముక్కర్దము “కూ
యకు కూయకు నేనేలేకున్నచో వాఁడు చూచుటెట్లు! పనిలేక
విన్నలవాటు చేసికొన్నాఁడు నీ కంపునకు నీ సొంపునకుఁదోడు
నీకుఁ బెద్దమాటలేల!” అని బదులు చెప్పెను.

గీ॥ నేనెగొప్పనాకు , నేనెగొప్పయటంచుఁ
దపిలిపోరుచుందురీ , తగవివాందురీ
మొనసిపొడుముడబ్బి , యను గంటిజోడును
వట్టిజగడమాడ , నెట్టుకొవవె॥

82. మేక పెంచిన గొట్టెపిల్ల

ఒక నక్క మేకలనుండకుఁబోయి చుట్టు తిరుగఁజూచెను. మేకపోతులు కాచుకొనియుండుటచే దానికి వీలుకాలేదు. అప్పుడది యానుండలో నెగురుచున్న యొక గొట్టెపిల్లను జూచి “ఎంత తెలివిమాలినవానవు - నీ తల్లివిడిచి యిక్కడెందుకున్నావు - నీ తల్లియొద్దకు నిన్ను దిగపెట్టెదను రా” అనిపిలిచెను. అమాటకాగొట్టెపిల్ల “కొంటెనక్కా నీనెనరు నాకెఱుక, అయిన నడిగితివి కనుకఁ జెప్పెదవిను. నన్నుఁగన్న దెవతెయ్యె నను నన్నుఁబెంచిన మేకయే నాకు నిక్కమగు తల్లికదా” అని తెలియఁబఱచెను.

గీ॥ మంచివాఁడుతన్నుఁ , బెంచినతల్లిని
గన్నతల్లికన్న , గడనసేయు
గొట్టెపిల్లతన్ను , గొవిపెంచుమేకను
గన్నకల్లికన్న , నెప్పరేదె॥

83. జబ్బుపడినగద్ద

ఒకగద్ద దానిచిన్నతనమునఁ దప్పులఁజేసిచేసి తుదకు ముఠలితనమునందు మిగుల జబ్బుతోఁ దీసికొనుచుఁ దనకన్న మగ గద్దనుబిలిచి “అన్నా చూచుచున్నావుగదా - నాజబ్బు పూటపూటకుఁ బెరుగుచుంటే నాచిన్ననాఁడు నేనునడచిన తప్పు పడత వాకింతచేసెను. ఈ దాపుననేయున్న వేల్పుగుడియొద్దకుఁ

బోయి నా తప్పులను మన్నించి నాజబ్బుఁగుదిర్చి నన్నుఁ
గాపాడుమని నామనవిగా వేడుకొవి రమ్ము" అని చెప్పిపంపించెను.
తండ్రి చెప్పినతీరునఁ జిన్నగద్ద గుడికిఁబోయి వేల్పుతో మనవి
చేసెను. అందుకు వేల్పు "ఓరీ చేసికొన్నది కుడువక తీరధవి
నీతండ్రితోఁ జెప్పుపో" అని నెలవిచ్చెను.

గీ॥ తెలిసియును దప్పుదారిని • దిరిగిముప్పుఁ
బొందువానిని గావంగఁ • బోవరెవరు
తప్పునడతలజబ్బునఁ • దగులుగద్ద
కాపుమనివేడ వేలుపు • కావఁజనెనె॥

84. చెట్లు, చెట్లు నఱకువాఁడు

ఒకఁ డడవికి, బోయి తనగొడ్డలికొక కామనిమ్మని చెట్లను
వేడెను. "ఇదెంతపని" యని యని వానికొక చేవకొయ్య
విచ్చెను. దానిని వాఁడు తనగొడ్డలికమర్చి యా చెట్లనే నఱకఁ
జొచ్చెను. అదిచూచి యాచెట్లన్నియు "అయ్యో మన వేలుపెట్టి
మనకన్నే పొడుచుచున్నాఁడు" అని వగవసాగెను.

గీ॥ వగతుఁడైనవానిఁ • బరికింపలేకమేల్
వేయునట్టివారు • చేటుఁగొందు
గుట్టతెలియలేక • గొడ్డలి కొఱకువ్వి
వట్టువిచ్చుచెట్లు • పాట్లు పడవె॥

85. వేలుపు, ఒంటె

ఒక లొట్టిపిట్ట వేళ్ళతో “ఇంత పెద్దదానిగా నన్ను బుట్టించినావు కాని నాకంటే బదిశలు చిన్నదైన చిట్టపులికి గూడ నేవెఱవవలసి వచ్చెను. గోళ్లు, కోటలు లేనందున గదా నాకింత జైతును. కాబట్టి నన్ను మన్నించి పులికివలె గోళ్లు కోటలు నెనుమువలె గొమ్మలనుగూడ నాకిరాదా” అని వేడెను. అది విని వేల్పు “ఓలొట్టియా! ఉన్నదానితోఁదనియక యన్నిటికంటె నెక్కువగా నుండఁగోరితివి కనుక నీకింతటినుండి చెవులుకూడ మొండియగును” అని సెల విచ్చెను.

గీ॥ పొందఁజాలవికోర్కెను • బొందఁగోరు
నట్టివాఁడుండునదిచెడ • గొట్టుకొనును
గోళ్లుగోటలుగొమ్ములుం • గోరియొంటె
చెవులరెంటనుదా మొండి • చేసికొనఁడె॥

86. ఎద్దు, దూడ

ఒకదూడ దున్నుకొనుచున్న యెద్దునుజూచి చెంగుచెంగున. దాఁటచు “చీచీ యీ కూలిబ్రతుకు బ్రతుకుటకన్న జావుమేలు. చూడు నా మెడకు మువ్వలుకట్టి వన్నెఁత నుద్దునేయుచున్నారో” అని పోతరముగాఁ బలికెను. అందుకేమియు ననఁజాలక యెద్దు తలవంచుకొని పవినేయసాగెను. మఱికొన్నాళ్లకా దూడను గల వాఁడు దానిని దనయూరియమ్మ వారికి వేట మ్రొక్కుకొని గుడికిఁదీసికొని పోవుచుండెను. ఆ యెద్దుకూడ పొలమునకా ధరి

నేపోవుచు దూడతో “ఓరీ యింక చూచుకో నీ ముద్దు-మఱియొక
గడియలో విన్ను గొడ్డలి ముద్దు పెట్టుకొనును. పాటుపడు పెద్దల
వీసడించి నీవేమి తిన్నబడితివి” అని యెత్తిపొడిచెను.

గీ॥ పాటుపడెడుమంచి • వానితోనెగనక్క
మాడువాఁడుతుదకు • గీడుఁబొందు
దున్నుకొనుచుబ్రతుకు • చున్నట్టియెద్దు వీ
సడముపేయుదూడ • యిడుమఁగొనదె॥

87. గాడిదె, కాఁపు

ఒకనియొద్ద నొక పెంకిగాడిదె యుండెను. ఒకనాడది
వానికి లొంగక పరుగిడుచుండెను. అప్పుడువాఁడు దానితోఁకఁ
బట్టుకొని మఱిలించుటకై కొట్టుచుండెను; కాని యుదిమరలక
యొకగుట్టపై కెక్కి క్రిందికుఱుకఁబూనెను. అదిచూచి వాఁడు
“ఓ పాడుగాడిదె నాకు లోఁబడక చావునకు లోఁబడెదవా?” అని
దానితోఁకవిడిచెను. అంతట నది గుట్టక్రింది కుఱికి చచ్చెను.

గీ॥ కవికరమునఁదన్ను • గావంగఁబూనిన
వానిమాటవిసని • వాఁడుచెడును
తన్నుఁగాచువాని • నెన్నకగాడిదె
గుట్టక్రిందికుఱికి • గిట్టలేదె॥

88. గాడిదె, సింగము

ఒకగాడిదె యొకసింగముతో నెమ్మిగానుండెను. ఒకనాఁ

శాశింగము గాడిదెతో “నీవాదొంకలో దాగుకొని యన్నియును బెదిరి పరుగిడునట్లవుము. నావిచ్చలవిడిగా నేవేటాడెదను” అని చెప్పెను. పిమ్మట నాగాలిగాఁడు తెగఁగూసి యన్నిటిని బెదరించి యదంతయుఁ దన గొప్పయ్యేయని సింగముతో బడాయి కొట్టెను. అందుకు తెలిమెకము నవ్వెను.

గీ॥ ఒరులుతన్నుఁదెలియ • కున్నప్పఁవట్ట బ
గ్గాలరేకచెనఁటి • పేర్లుచుండు
దొంకనుండిపులుల • జంకించిగాడిదె
కూసిగోటుచెప్పు • కొనఁగలేదె॥

౪౪. మేఁకపోతు, సింగము

ఒకమేఁకపోతు సూదికొండపై మేయుచుండెను, ఆకొండ క్రింది త్రోవలో నొకసింగము చెరలాడుచు మేఁకపోతుతో “మేఁకనేస్తమా గుట్టరాతిమీఁద నీకేమిమేతకద్దు! క్రిందికిదిగి నాతోఁగలిసి తిరుగరాదా హాయిగానుందము” అని యిచ్చకముగాఁ బిలిచెను. అందుకామేఁకపోతు “ఓహో నీతో నాకు నేస్తమా కొఱవితో నెత్తిగోకుకొన్నట్లే; యీసవతితల్లి నెనరు నాకుఁదెలియదా” అని తెలియఁజెప్పెను.

గీ॥ తెరిపినెప్పువాని • తెన్నునుబరికించి
తెలివిగలుగువాఁడు • తిరుగుచుండుఁ
కొండదిగుమటంచుఁ • గొదమసింగముతన్నుఁ
దిలువమేఁకపోతు • వివివయ్యదియో॥

90. కోఁతి, దొర

ఒక యడవిలో నొకకోఁకలేనికోఁతిని దక్కినవన్నియును
దమ కేలికగాఁ జేసికొనెను. అందుకుబ్బి యావారిఁడి పిచ్చులవిడి
విట్టపీగి తిరుగఁజొచ్చెను. ఇట్లు కొన్నాళ్ళుగడవఁగా నొకనాఁడా
కోఁతి వేఁటకావి బోనునఁజిక్కుకొనెను. అదిచూచి యొకనక్క
దానితో “ఓకోఁతీ బోను చిక్కు తెలిసికొనఁజాలని నీవేలాటి
దొరవు” అని యీసడించెను.

గీ॥ తనకు తగనియట్టి • పనిసేయఁబూనిన
చేతికానివాఁడు • చేటుఁబొందు
కోఁకలేనికోఁతి • దొరయ్యచెలరేఁగి
బోనులోఁగఁజిక్కి • పొలసిపోదె॥

91. దొంగ, కుక్క

ఒకయింట నొకదొంగచొచ్చెను. అక్కడఁ గావలియున్న
కుక్క వానినిజూచి యఱచెను. అప్పుడాదొంగ దానియొద్ద నొక
చిన్న రొట్టెముక్కఁ బడవైచి బెల్లించెను. అదిచూచి యాకుక్క
వానిని దవ్వుక దొంగయనియెంచి మఱింత వడిగా నఱచి వానిని
దఱిమెను.

గీ॥ చూచునంతలోప • జాట్టఱికముఁజూపు
వానినెఱుఁగునేను • పైవవాఁడు
రొట్టెలంచమిచ్చు • పట్టివానినిదొంగ
యనుచుఁ గాపుకుక్క • యఱవలేదె॥

92. బయకాడు

ఒకయూరిలో నొక పాటనేర్చినవాడుండెను. వానికి ద్రాగుబోతులతోబొత్తు. ఆత్రాగుబోతులు వానినిమిగుల మెచ్చుచు వచ్చిరి. అందుకుఁ బొంగి యతఁడు తనంతవాడులేడని బడాయి చెప్పకొనుచు వచ్చెను. మఱికొన్నాళ్ళకా యూరిపెద్ద వానిని బిలిపించి కొలువుచేసెను. ఆక్కడ వాడు నోరెత్తఁ జాలక చిన్నబోయెను.

గీ॥ వనికిరావిమూఁక + తనుఁగొనియాడఁగ

విజ్ఞప్తిగువట్టి + వెట్టిచెడును

త్రాగుబోతులెల్ల + తన్ను మెచ్చఁగ నుబ్బి

తిరుగుపాటగాడు + తిన్నబడెనె॥

93. కోడి, సింగము. గాడిదె,

ఒక కొండయొద్ద నొక కోడియు, నొక గాడిదెయును మేయుచుండెను. అప్పుడా కోడికూసెను. ఆకూతవిని యాచెంతనున్న యొక సింగము బెదరి పరుగిడుచుండెను. అదిచూచి గాడిదె తమ్ముఁ జూచి సింగము జడిసె ననుకొని దానివెంటఁదగు లఁబోయెను. అప్పుడు సింగము "ఓపాడుగొడ్డా నీబ్రతుకునకుఁ దోడునన్నుఁ వలుమవచ్చితివా" అని పట్టి చంపెను

గీ॥ అంతరువెటింగికొనియుఁద + నంతఁబోక

గోటుచూపెడువాడుదాఁ + జేటుఁబొందుఁ

కోడికదరినసింగము • నోడఁబుచ్చఁ
దెంపుచేసిన గాడిదె • చంపఁబడదె॥

94. గూడకొంగ

ఒక వరిపొలములోఁ గొన్ని పొట్టిబాతులు చేనిగిఁజలూడుచుండెను. అందులో నొకగూడకొంగ కూడ చేపలకై తిరుగుచుండెను. ఆపొలముకాపు వలఁబన్నెను. ఆవియన్నియు గూడకొంగతోఁగూడ వలలోఁ జిక్కికొనెను. అప్పుడు వాడు పొట్టిబాతుల నన్నిటిని జంపి గూడకొంగనుబట్టి చంపఁబోయెను. అప్పుడాగూడకొంగ వానితో “అయ్యా. నన్ను విడువుము. నేను చేపలకై వచ్చితిఁగాని యిఁకొకటికాదు” అని వేఁదెను. అందుకు వాడు “ఓకొంగా, నిన్నుపట్టికాదు నీజట్టునుబట్టి నిన్నుఁ జంపవలసివచ్చెను.” అని చంపెను.

గీ॥ చెడ్డవాండ్రనడుమఁ • జేరునప్పుడుదొడ్డ
వాడుకూడవారి • తోడఁజెడును
వరివిమెసపుపొట్టి • బాతులతోఁగూడ
గూడకొంగయునురు • గోలుపోడె॥

95. నక్క, తోడేలు

ఒక గొల్లవాని మందచెంత నొకతోడేలు దాగుకొని యుండెను. అది చూచి యొకనక్క యాగొల్ల వానితో “ఓయీ నీగొట్టెల నెత్తికొనిపోవు తోడేలదిగో ఆపొదలో దాగుకొన్నది”

అని చెప్పెను. అంతట వాఁడాతోఁడేలును దుడ్డుతో మొత్తివంపి
యానక్కను గూడ చంపెను.

గీ॥ ఓర్వలేమితోడ • నారులపైఁగొండెంబు
చెప్పిచెఱచువాఁడు • ముప్పుఁబొందుఁ
చెనఁటినక్కగొల్ల • చేతనుదోడేటి
నుక్కడంగఁజేసి • చక్కబడెనె॥

96. కోతి ప్రాపు

ఒకఁడొక కోతిని బెంచెను, అదివానిని విడువక కొల్చు
చుండెను. వాఁడొకనాడుపడుకొనియున్నపుడువానిపై నొక యీఁగ
వారెను. అది చూచియా కోతి యీఁగను దోలుచువచ్చెను. గావి
యీఁగ విడువక వాలుచుండెను. అందు కలిగి కోతి యీఁగను
జంపఁబోయి రాతితో, దన్నుఁ బెంచినవానికిఁ బెద్ద దెబ్బవేసెను.
ఆ రాతిదెబ్బకణతకుఁ దగుల వాడు చచ్చెను.

గీ॥ మోటువానిపొందు • ముప్పునకగునంచుఁ
దెలివిఁగొవనివాఁడు • పొంపిపోవు
కోతిపొత్తునమ్ము • కొవి పరాకుననుండు
వాఁడుదానివతనఁ • గీడుగవడె॥

97. ఉప్పుమోయు గాడిదె

ఒకఁడు పంతలో నుప్పుఁగొవి గంతలోఁబోసి గాడిదెపై

నెర్తి తోలుకొని యింటికిఁబోవుచుండెను ఆ దారిలో నొక
కాలువ పాఱుచుండెను. అగాడిదె కాలు జారి యాకాలువలోఁ
బడెను. అప్పుడుప్పుకరఁగి పోయెను. పిమ్మట గాడిదె బరువు
చులకవడి చెలరేఁగి పరుగిడి యిల్లుచేరెను. మఱియొకనాఁడు
మునుపటివలె గాడిదె యుప్పుగంత మోయుచుఁ గాలువలో వడ
చునపుడు కాలుజాఱిపడినట్టులుప్పుగంతకోరి నీటిలో ద్రోసివై
చెను. ఆయుప్పెల్లఁగరఁగి బరువు చులకవడెను. ఇట్లు తన
యుప్పు చెడుటఁజూచి వాఁడది తనగాడిదె చేసినపనియని తెలిపి
కొని మఱియొకనాఁడాగాడిదపై దూదినిండివ గంతను వేసి యా
కాలువనుండి తోలుచుండెను. అప్పుడాగాడిదె తనబరువును మును
పటివలె మఱింత చులకపఱవఁదలఁచి నీటిలోఁబడి దొర్లెను.
పిమ్మట దూదియంతయు నీటిలోఁదడిసి విగిసి నూఱురెట్లు బరు
వాయెను. అది మోయఁజాలక గాడిదె పడదెబ్బలు తిని “చేసి
కొన్నది కుడువక తీరునా” అని వగచెను.

గీ॥ చేయవలయుదానిఁ , జేయకతామావఁ
బూనునట్టివాఁడు , మోసపోవు
ఉప్పుగంతబరువుఁ , దప్పించిగాడిదె
దూదిగోనెతడిసి , తొట్రువడదె॥

98. బంగారు పిచ్చుక, కోఁతి

ఒకప్పుడొకకోఁతి వానకుఁ దడిసి వడవడవడఁకుచుఁ
బండ్లు గీటుకొనుచు నొక కొబ్బరిచెట్టుక్రిందఁ గూర్చుండెను,

ఆ చెట్టుపైని మిద్దెవలె గూడుకట్టుకొని వెచ్చగా, బడుకొన్న యొక బంగారు పిచ్చుక యాకోతిని జూచి “అయ్యా మానిపి వలెఁ గాలుజేతులు కలిగినవాడవు. చిన్నయిల్లు కట్టుకొనరాదా! అప్పుడు హాయిగనుఁదువుగదా చూడుమా-పిట్టను నేను ఎండ కెఁడను, వానకుఁదడియను, గాలికిరాలను- ఇదిగో నా యిల్లు- ఎంతహాయిగానున్నాను. నావలె నీవేలఁ జేయఁగూడదు!” అని తెరువు చెప్పెను. కోతి మండిపడి యా పిచ్చుక గూడు పెఱికివై చెను.

గీ॥ చెడ్డవానికి వెరవు జెప్పఁబోవు
వాడు మంచికిమాటుగఁ గీడుఁబొందుఁ
ప్రాలుమాలిన కోతికి మేలు తెలుపఁ
బోవు బంగరుపిచ్చుక మోసపోదె॥

99. కోతి, పిల్లలు.

ఒక యాడుకోతికి రెండుపిల్లలు కలవు. అందులోఁ జిన్నపిల్లయందు దానికి మిగులముద్దు. ఇట్లుండ వేఁటకుక్కలా కోతి నొకనాడు వెంటఁదఱుముచుండెను. ఆకోతి తన చిన్న పిల్లను గుండెకప్పుకొని పెద్దపిల్లమాట మఱచి పరుగిడుచుండెను. పెద్దపిల్ల తల్లివీపుపైఁ బ్రాకి యత్తుకొనియుండెను. అంతటఁ దల్లి కోతి తొందఱతో, బరుగిడుచుండ నొకపెద్ద మాదిరాయి దాని గుండెకడ్డము తగిలెను. అప్పుడా చిన్నపిల్ల చితికి చచ్చి క్రిందబడెను. పెద్దపిల్ల తల్లితోఁగూడ తప్పి బ్రతికెను.

గీ॥ తనదుపిల్లలంద , తీనిదల్లి యొకపోల్కిఁ
జూడకుందునప్ప , కీడుఁబొందు
కోఁతినదుపెద్ద , కూననెన్నక చిన్న
కొదమ నెంచిదానిఁ , గోలుపోదె॥

100. తోడేళ్ళు, జబ్బుతోనున్న గాడిదె

ఒక గాడిదె జబ్బుపడి చావున కెదురు చూచుచుండెను.
ఆ మాట తెలిసి తోడేళ్ళు దానినిఁ జూడగోరి యా గాడిదె పడి
యున్న పంచమొద్దకు వచ్చి దానిపిల్లతో "ఏతల్లి నెమ్మదిగా
నున్నదా?" అని యడిగెను, అది విని పిల్లగాడిదె "విన్నటికంటె
నేఁడు చాలా నెరవు" అని చెప్పెను.

గీ॥ ఒరులచావుఁగోరి , యుండియుఁ జెనఁటలు
వగవుతోడవరయ , వచ్చుచుండ్రు
తెగులుపడినగాడి , దెను జూడఁదోడేళ్ళు
తారుమారుకూర్చి , జేరఁబోవె॥